

ВІСНИК

Реформації

ЗВІСТКА ДЛЯ ОСТАННІХ ДНІВ

ТИЖДЕНЬ МОЛИТОВ | Грудень 6 – 15, 2024

Вісник Реформації

Випуск 1 (36) 2024

У ЦЬОМУ НОМЕРІ:

Вступна стаття

Звістка для останніх днів 3

Особлива Божественна звістка 4

Якщо ми активно готуватимемося до повернення Христа і палко плекатимемо цю надію, то звістка зможе жити в нас!

Будь же ревний і покайся! 9

Ревне покаяння – це щире покаяння до глибини душі перед святим праведним Богом.

Навернення 14

Навернення – це перетворення наших сердець за допомогою сили Божої любові.

Стирання гріхів 19

Гріх повинен бути не просто прощений – він має бути стертий!

Часи відродження 24

Пізній дощ буде щедро злитий на очищений народ.

Прихід Ісуса Христа 29

У нас є привілей приготуватися до благословенної Надії та прискорити її!

Царство слави 34

Сьогодні ми маємо можливість зосередитися на Величі Небес у трепетному очікуванні.

Звістка для поширення

Вірш

МОЛИТВА ПРО СИЛУ

У світі існує так багато інформації! Переважно вона є неточною, і лише частина є правдивою. І все ж, навіть якщо говорити про правду, що в житті дійсно заслуговує нашої пильної уваги? Про що ми повинні думати? У нашого Творця є особлива звістка, яку ми повинні знати і поширювати в ці останні дні, і цей щорічний Тиждень молитов дає нам чудову можливість зосередитися на цьому разом. Господь був такий добрий до нас протягом цього року, що минає. Ми все ще знаходимося серед живих і маємо дорогоцінну можливість узяти участь у цьому заході.

«Дорогоцінні перлини Істини приховані в надрах, і кожна година пошуку буде винагороджена повною мірою. Зберігайте в розумі принципи Євангелії Христа; старанно шукайте приховані багатства Божого Слова. Усе Небо стежить за тим, як людина діятиме щодо Заповідей та обітниць Єгови». // *Рев'ю енд Геральд, 3 грудня 1889 року.*

«У Божому Слові є багато дорогоцінних істин, але нині пастві потрібна саме Істина для теперішнього часу». – *Ранні твори.* – С.63.

Якщо ми вивчатимемо ці читання на тему: «Звістка для останніх днів» з метою по-справжньому зрозуміти цю звістку і жити нею, наша віра буде щедро винагороджена. Поділімося великим благословенням цих читань також і з тими, хто самотній або перебуває вдома, і запам'ятайте наступні дати:

МОЛИТВА ТА ПІСТ, СУБОТА, 14 ГРУДНЯ;

ПОЖЕРТВУВАННЯ ДЛЯ МІСІЙ, НЕДІЛЯ, 15 ГРУДНЯ.

Нехай Господь милостиво відповість на щиросердне бажання всіх, хто щиро прагне жити за цією звісткою і отримати Його Святого Духа в силі Пізнього дощу протягом цього Тижня молитов!

Головний редактор: Максим Калінін
Перекладач: Аліна Коваленко
Дизайн: Максим Калінін
Коректори: Анна Карвацька, Аліна Боднар, Оксана Калініна, Аліна Коваленко

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №13737 – 2711Р видано 05.03.2008 р.

Офіційне видання Церкви Адвентистів Сьомого Дня
Реформаційного Руху Української Унії
Адреса: 58018 Україна м. Чернівці, вул. Головна 283А
Тел. +38 (097) 935 42 02
+38 (096) 891 84 26
E-mail: sdarm_lo@gmail.com
Інтернет: www.sdarm.com.ua

ЗВІСТКА ДЛЯ ОСТАННІХ ДНІВ

Уявіть собі цю картину: Святий Дух був злитий на ранню церкву повною силою Раннього дощу. Петро та Іван стоять біля воріт храму, де в Ім'я Ісуса Христа з Назарету Петро наказав чоловікові, кульгавому від народження, піднятися та йти. Він бере його за руку, і той починає ходити, стрибати та славити Бога.

Ця дивовижна подія, звісно, викликає хвилювання серед людей, бо вони знають, що це був той, хто сидів, просячи милостиню. І тоді Петро віддає всю славу Богові Авраама, Ісаака та Якова і пояснює їм про Святого Бога, Князя життя. Він розповідає про те, як в Ім'я Ісуса кульгавий чоловік став здоровим завдяки вірі в Нього. Потім Петро сміливо проголошує, що вони зреклися Господа перед римською владою і віддали перевагу вбивці (Варавві), а не Божому Помазанику. Після цього він заявляє, що вони взяли на себе цю провину через незнання, проте далі говорить, що страждання Христа були виконанням пророцтва.

Що ж їм тепер робити з цим? Лунають слова: *«Тож покайтеся і наверніться, аби були стерті ваші гріхи, щоб від обличчя Господнього прийшли часи відродження, щоби послав наперед призначеного вам Ісуса Христа, бо треба, щоб небо прийняло Його до часу відновлення всього, про що Бог говорив устами Своїх святих відвічних пророків»* (Дії 3:19-21, сучасний переклад).

ЧОМУ ЦЯ ЗВІСТКА ДАНА ДЛЯ ОСТАННІХ ДНІВ?

За контекстом цей заклик пролунав невдовзі після вознесіння Христа. Усе ж таки існує послідовність дій, які повинні звершуватися християнами, починаючи з того часу і надалі:

1. Покаятися – зараз.
2. Навернутися – зараз.
3. Щоб ваші гріхи (не ваші імена) були стерті.
4. Коли? Під час слідчого суду перед поверненням Христа, коли прийдуть часи відродження, – Святий Дух у силі Пізнього дощу буде злитий повною мірою.

5. Тоді Небо пошле Ісуса Христа. Чому не раніше? Ісус залишатиметься в Небесних дворах доти, доки кожен принцип Його морального Закону не буде відновлений у людських серцях – у тих, котрі підкоряться Його волі, прийнявши Його всім серцем, цілком і повністю.

«На горі Переображення Отець прославив Ісуса. Ми чуємо Його слова: *“Нині прославився Син Людський, і Бог прославився в Ньому”* (Від Івана 13:31). Таким чином, перед тим як Христа віддали на розп'яття, Він був зміцнений, щоб перенести Свої останні жахливі страждання. Коли члени тіла Христового наблизяться до періоду заключної боротьби, “часу скорботи Якова”, вони досягнуть досконалого змужніння, міри зрілості – повноти Христа і будуть керовані Його Духом. Коли Третя звістка переросте у Гучний клич і коли велика сила і слава супроводжуватимуть заключну роботу, вірні Божі діти будуть учасниками цієї слави. Саме Пізній дощ відродить їх і зміцнить їх на те, щоб вони могли пережити час скорботи. Їхні обличчя сяятимуть славою того світла, яке супроводжує Третього Ангела».¹

Чи настав час для Приходу Ісуса? Так, звичайно! Як ми можемо підготуватися? Кроки, описані в книзі Дії 3:19-21, є очевидними. Необхідно глибоко засвоїти цю звістку для останніх днів протягом цього Тижня молитов і старанно застосувати її до наших сердець!

Посилання:

Свідчення для церкви. – Т.1. – С.353.

ОСОБЛИВА БОЖЕСТВЕННА ЗВІСТКА

СКЛАДЕНО ІЗ ПРАЦЬ ЕЛЛЕН Г. УАЙТ

ПРИГОТУВАННЯ ДО ПРИХОДУ ГОСПОДА

Дорогі брати та сестри!

Чи віримо ми всім серцем у те, що Христос скоро приїде і що сьогодні ми повинні сповіщати останню звістку милості грішному світові? Чи подаємо ми гідний приклад? Чи демонструємо ми усім своїм життям і своєю поведінкою, що ми очікуємо славетного явлення нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа, Котрий перетворить наші тлінні тіла і уподібнить їх до Свого славного тіла? Я боюся, що ми не віримо в це належним чином. Ті, котрі вірять у важливі істини, які ми сповідуємо, повинні діяти відповідно до своєї віри. Ми дуже багато думаємо про розваги та про те, що цікавить світських людей. Ми приділя-

ємо надто багато уваги одягу, і надто багато часу проводимо у легковажних та порожніх розмовах, які у хибному світлі представляють наше сповідання, бо вони не про Небесне, звідки ми очікуємо на Спасителя.

Божі ангели пильнують і охороняють нас; ми ж часто засмучуємо їх порожніми *розмовами*, безтурботними веселощами, безглуздими жартами та легковажною поведінкою. Хоча часом ми прагнемо перемоги і навіть отримуємо її, ми не витримаємо випробування нашої віри, яка є дорогоціннішою за золото, якщо не закріпимо перемогу і знову повернемося до безтурботності та легковажності, не маючи сил долати спокуси і чинити опір ворогові. Ми не страждатиме-

мо заради Христа і не радітимемо в скорботах.

Сьогодні християнам так бракує твердості духу та принципового служіння Богові. Ми повинні догоджати не собі, а Богові, вшановуючи і прославляючи Його Ім'я і споглядаючи Його славу, чим би ми не займалися і про що б не говорили. *«Він був зраний за наші гріхи, був катований за наші провини. Завдяки перенесеному Ним стражданню, нам подаровано мир, – Його ранами ми оздоровлені!»*. *«За кожне пусте слово, яке люди скажуть, відповідатимуть судного дня»*. *«Ти – Бог, що бачиш!»*. Якби ми закарбували ці важливі слова в серці та завжди пам'ятали про них, то не поступалися б так легко спокусі та були б небагатослівними, а слова наші були б обдуманими.

Ми не можемо розмірковувати над цими важливими словами і згадувати про страждання Ісуса, яких Він зазнав, щоб ми, бідні грішники, могли отримати прощення і бути викупленими для Бога Його дорогоцінною Кров'ю, і водночас не відчувати святого обов'язку та щирого бажання постраждати за Того, Хто стільки постраждав і витерпів заради нас. Якщо ми розмірковуватимемо над цим, наше «я» з його почуттям власної гідності упокориться перед Господом, і його місце посяде дитяча щирість, яка витримає всі докори і яку важко роздратувати. Свавільний дух вже не зможе керувати нашим серцем.¹

ЦІНУЮЮЧИ НАШІ МОЖЛИВОСТІ

Коли я усвідомляю, як багато було зроблено, щоб зберегти нас на правильній дорозі, то постійно вигукую: яку любов, яку дивовижну любов відчуває Божий Син до нас, бідних грішників! Якщо заради нашого спасіння зроблено все, що тільки можливе, невже ми й надалі поводитимемося безглуздо й легковажно? Усе Небо зацікавлене в нашому спасінні. Нам слід бути тверезими і пильнувати, щоб у нашому житті ми могли звеличувати, прославляти і любити Всевишнього і Величного. Наші серця повинні переповнюватися любов'ю та вдячністю до Того, Хто сповнений любові та співчуття до нас. Наш обов'язок – прославляти Його своїм життям і чистими та святими словами показувати, що ми є народжені згори, що ми не належимо до цього світу і є лише чужинцями та прихоськами в ньому, котрі мандрують до кращої країни.

Чимало тих, хто сповідує Христа і чекає Його швидкого Приходу, не знають, що означає страждати за Ім'я Христа. Їхні серця не підкорилися благодаті, вони не упокорили власне «я», про що часто свідчать їхні вчинки. Водночас вони говорять про випробування, які їм доводиться переносити. Але головною причиною їхніх випробувань є неупокорене серце і уражене самолюбство, що часто призводять до образ. Якби ці люди зрозуміли, що означає бути смиренным послідовником Христа, справжнім християнином, то вони почали б серйозно працювати над собою і творити правду. Спочатку вони померли б для свого «я», потім, постійно перебуваючи в молитві, приборкали б усякий прояв поганих пристрастей. Брати, відкиньте свою самовпевненість і самовдоволення і слідуйте за лагідним Спасителем. Завжди пам'ятайте, що Ісус є вашим Зразком і що ви повинні йти Його слідами. Дивіться на *«Проводиря і Вершителя віри, на Ісуса, Який, незважаючи на сором, замість належної Йому радості перетерпів хрест і сів праворуч Божого престолу»*. Він витерпів зневагу з боку грішників і за наші гріхи став лагідним, заколеним Агнцем – зраним, побитим, катованим і приниженим.²

МИ НЕ КОРИСТУЄМОСЯ СВОЇМ ПРИВІЛЕЄМ

Ми зовсім не такі, якими нас хоче бачити Бог, тому що не облагороджуємо душу і не очищуємо характер відповідно до чудесного одкровення Божої Істини та Його планів. *«Справедливість вивищує народ, а беззаконня людей ганьбить»* (Притчі Соломона 14:34). Гріх

приносить хаос. Де б він не плекався, – в серці людини, в сім'ї, в церкві, – там панує безлад, ворожнеча, розбрат, розбіжності, заздрість, ревності, тому що ворог людини і Бога оволодіває її розумом. Однак Істину треба не лише відстоювати, а й полюбити її та жити згідно з нею. Люди, котрі так зробили, ненавидітимуть гріх і стануть живими представниками Ісуса Христа в цьому світі.

Однак люди, котрі стверджують, що вірять в Істину, але не живуть згідно з нею, будуть осуджені не тому, що вони не мали світла, а тому, що вони мали велике світло, однак не узгодили свої серця з великим Божим моральним мірилом праведності. Люди, котрі заявляють, що вірять в Істину, повинні жити згідно з нею і бути облагородженими нею. Справжня біблійна релігія повинна змінити все життя людини, очистити й облагородити характер, дедалі більше змінюючи його за Божественним зразком. Тоді оселя наповниться молитвами, подякою та славослів'ям Богів. Ангели служитимуть в такій сім'ї та супроводжуватимуть віруючих до Дому молитви.

Нехай громади, які стверджують, що вірять в Істину, і які захищають Божий Закон, дотримуються цього Закону і відступлять від усілякого беззаконня. Нехай усі члени церкви протистоять спокусі чинити зло і потурати гріхові. Нехай церква розпочне роботу очищення перед Богом покайням, смиренням, глибоким дослідженням серця, бо ми живемо у реальний День викуплення – урочистий момент, який визначає нашу вічну долю.

Божий Закон, свято дотримуючись усіх його вимог. Нехай вони ходять перед Господом у чистоті й святості, і тоді проповідь Істини набуде великої сили і світло її відобразиться всюди.

ЗАСМУЧЕННЯ БОЖОГО ДУХУ

Бог ніколи не покидає народ чи окремих людей, поки вони не покинуть Його. Протидія світу не ослабить віру Божого народу, котрий дотримується Його Заповідей. Небажання зробити своє життя чистим і жити по правді засмутить Духа Божого і ослабить народ, бо він залишиться без Божих благословень. Внутрішня зіпсованість накликає на наш народ Божі суди, як це сталося з Єрусалимом. О, нехай будуть почуті благання і щирі молитви про те, щоб люди, котрі проповідують іншим, самі виявилися гідними Істини! Мої брати, ми не знаємо, що чекає на нас, і наша безпека – це триматися Світла, Котре освітлює кожную людину, яка приходить у світ. Бог працюватиме з нами і для нас, якщо гріхи, які викликали Його гнів на стародавній світ, на Содом і Гоморру та стародавній Єрусалим, не стануть нашими гріхами.

Навіть найменше порушення Божого Закону робить грішника винним, і якщо він щиро не покається і не залишить гріх, то, безсумнівно, стане віровідступником... Отже, оскільки ми є Божим народом, докладаймо разом зусиль, аби очистити наш стан від моральної скверни та тяжких гріхів. Коли гріх захоплює і поневолює людей, котрі заявляють, що вони є для світу моральним стандартом праведності, як ми

можемо очікувати, що Бог підтримає нас Своєю силою і спасе нас як народ, котрий творить правду?.. Якщо ми як народ Останку, не маємо віри і не живемо згідно з Божим Законом, який так часто захищаємо письмово і усно, якщо ми свідомо порушуємо хоча б одну заповідь, то це означає, що ми є слабкі, приречені на смерть. Це те, про що ми повинні подбати у всіх наших церквах, бо кожна людина повинна стати справжнім християнином!

ВИЗВОЛЕННЯ ВІД ГРІХА

Слід відкинути гріх гордині і відмовитися від будь-яких надмірностей в одязі. Потрібно покаятися перед Богом у прихованій крадіжці, у свавільному утриманні коштів, які мали б поповнити скарбницю і підтримати Божу справу на місіонерських полях. Нашому народові потрібно чітко представити роботу реформації та шлях істинного навернення. Людей треба переконати у необхідності цих змін. Наші вчинки і поведінка повинні узгоджуватися з тією справою, яку ми робимо зараз, щоб ми могли сміливо сказати: *«Наслідуйте мене, [як і я – Христа]»*. Упокорюймо наші душі перед Богом за допомогою посту та молитви, покаяння та усунення наших гріхів.

Сьогодні важливо почути голос вірного вартового і повністю усвідомити зміст його слів: *«Надходить ранок, але ніч ще триватиме»* (Ісаї 21:12). Сурма повинна видавати певний звук, бо ми живемо у великий день приготування до Божого Приходу... У нашому світі існує неймовірна кількість модних доктрин, безліч віросповідань, які нараховують тисячі й десятки

тисяч послідовників, однак лише одне має на собі Божу печатку. Є людська релігія та Божа релігія. Наші душі повинні бути утверджені на вічній Скелі. Усе в Божому світі – і люди, і вчення, і сама природа – виконує найвірніше пророче Боже слово і здійснює Його грандіозні плани в останні дні історії цього світу.

Ми повинні бути готовими і кожну мить чекати наказів від Господа. Держави захищаються до самих підвалин, влада перестане підтримувати тих, хто проповідує про єдиний Божий зразок праведності та єдине вірне мірило характеру, і всі, котрі не підкоряться рішенням законодавчих рад і державним законам, які вимагатимуть звеличити день відпочинку, встановлений людиною беззаконня, і забути святий Божий день, відчують на собі не тільки гнітючу владу папства, а й владу відступницького протестантизму – образу звіра.

Сатана творитиме свої чудеса, щоб спокусити багатьох; він підносить свою владу, як верховну. Може здаватися, що церква ось-ось впаде, але цього не станеться. Вона стоятиме, хоча на Сіоні грішники будуть просіяні і половина буде відокремлена від

доброго зерна. Це жахливе випробування, але його треба буде пройти. Лише ті, котрі перемогли Кров'ю Агнця та словом свого свідчення, будуть знайдені вірними та істинними, без плями та гріха, без лукавства в їхніх устах. Ми повинні позбутися нашої самоправедності і зодягнутися в Христову праведність.³

Мені було показано, що якщо Божий народ не докладе жодних зусиль зі свого боку, а чекатиме, коли настануть часи відродження, коли можна буде очиститися від усілякої неправди і виправити всі свої помилки, якщо Божі діти розраховуватимуть на те, що в цей останній час вони зможуть якимось чином очиститися від скверни плоті та духу і приготуватися до проголошення Гучного кличу Третього Ангела, то вони будуть знайдені надто легкими. Божа сила зійде тільки на тих, котрі приготують себе до цього, виконуючи роботу, яку Бог наказує їм виконувати, а саме: очистити себе від усілякої скверни плоті та духу, звершуючи святі справи в Божому страхові.⁴

ЗОДЯГНЕНІ У ХРИСТОВУ ПРАВЕДНІСТЬ

Останок народу, котрий очистив свої душі послухом

Істині, зміцниться в процесі випробування, виявляючи красу святості серед відступництва, що його оточує. Про Своїх людей Господь говорить: «Я записав тебе на долонях» (Ісаї 49:16). Про них зберігається вічна, нетлінна пам'ять. Нині нам потрібна віра, жива віра. Нам потрібне живе свідчення, яке глибоко торкнеться серця грішника. У нас надто багато проповідей і надто мало служіння. Нам потрібне святе помазання, нам потрібен дух і вогонь Істини. Багато служителів наполовину паралізовані власними вадами характеру, а тому їм потрібна Божа сила, яка перетворює.

Бог ще до гріхопадіння Адама вимагав від нього досконалого послуху Закону. Сьогодні від нас Бог вимагає того ж, чого Він вимагав від першої людини, – досконалого послуху, праведності без жодної плями чи пороку перед Його очима. Нехай допоможе нам Бог віддати Йому все, що вимагає Його Закон! Ми не можемо зробити цього без віри, яка втілює праведність Христа в щоденне життя.

Дорогі брати та сестри, Господь наш скоро прийде. Підведіть ваші голови, піднесіть думки і радійте. О,

Останок народу, котрий очистив свої душі послухом Істині, зміцниться в процесі випробування, виявляючи красу святості серед відступництва, що його оточує. Про Своїх людей Господь говорить: «Я записав тебе на долонях» (Ісаї 49:16).

як хотілося б думати, що люди, котрі чують радісну звістку, котрі стверджують, що люблять Ісуса, сповняються радістю невимовною та преславною! Це добра, радісна звістка, яка надихне енергією кожную душу, і яка повторюватиметься в наших оселях і переказуватиметься всюди. Яку радіснішу новину можна повідомити?! Бог не доручав нам вишукувати недоліки у віруючих чи невіруючих людях та сперечатися з ними.

Якщо Христос – мій Спаситель, моя жертва, мое викуплення, то я ніколи не загину. Віруючи в Нього, я отримую вічне життя. О, якби всі люди, котрі вірять в Істину, увірували б у Ісуса як свого Спасителя! Я маю на увазі не дешеvu віру, яка не підкріплюється ділами, але ту щиру, живу, постійну, непохитну віру, яка живиться Плоттю і Кров'ю Божого Сина. Я хочу, щоб мене не тільки пробачили за порушення святого Божого Закону, але бажаю підвестися до сйва Божого обличчя; я хочу бути не просто допущеною на небо, а вільно увійти туди.

СПАСІННЯ ЯК ЄДНІСТЬ ІЗ ХРИСТОМ

Невже ми як особливий, святий народ, є настільки несприйнятливими до тієї невимовної любові, яку Бог явив до нас? Спасіння – це не лише хрещення, не запис імені людини у церковній книзі, не проповідь Істини. Це живий союз з Ісусом Христом, це оновлення серця. Це означає виконувати діла Христові з вірою і працювати з любов'ю, терпінням, лагідністю та надією. Кожна людина, душа якої об'єднана

з Христом, стане живим місіонером для всіх оточуючих. Така людина працюватиме заради всіх: і заради тих, хто поруч, і заради тих, хто вдалині; вона мислитиме широко, не виявляючи прагнення до відокремлення, і не звеличуватиме тільки своє служіння, ревно ставлячись лише до нього. Усі зацікавлено працюватимуть задля зміцнення кожної галузі у служінні. Тоді не залишиться місця для егоїстичних інтересів. Ми робимо одну справу, Істина є велике ціле.

Нехай щира, палка душа поставить собі таке запитання: «Чи є в моєму серці задрість і нездорові ревності?» Якщо це так, то Христос не живе в ньому. «Чи люблю я Божий Закон? Чи живе в моєму серці любов Христова?» Якщо ми полюбили одне одного, як Христос полюбив нас, то готуватимемося до благословенної вічності, яка є миром і відпочинком. Там немає боротьби за першість чи прагнення переваги; там усі люблять ближніх, як самих себе. О, якби Бог просвітив наш розум і звернувся б до серця кожного з наших братів і сестер...

Ті, котрі живуть безтурботно на Сіоні, повинні стрепенутися. Велику провину мають ті, які проголошують Істину, але не відчують відповідальності за людські душі. О, як необхідно, щоб брати і сестри, які сповідують Істину, пробудилися, взяли ярмо Христа і понесли Його тягар! Потрібні люди, які виявляють не просто номінальний інтерес, а християнську, безкорисливу зацікавленість; потрібні люди, які горять святим вогнем, що не згасає у скрутний час і не охолоне через поширення беззаконня...

Ми стоїмо на самій межі вічності. Пасивні та безпристрасні християни не підходять для цієї роботи. Сентиментальна релігія, котра лестить слух, – це зовсім не те, що потрібно в наш час. Ми повинні безперервно проповідувати Істину і щосили триматися нашої віри. Я кажу вам: армія сатани наповнилася сьогодні новою силою та життям, про які ми досі не знали. Хіба не повинен в цей час Божий народ сповнитися новим життям і силою? Вплив Істини, яка освячує, повинен переконувати людей. Щирі прохання, відчайдушні благання повинні підніматися до Бога, щоб наші надії ґрунтувалися не на припущеннях, а на вічних істинах. За допомогою свідощв Божого Слова ми повинні визначити для себе: чи віруємо ми, чи збираємося ми жити у вічності, чи ні. Моральне мірило характеру – Божий Закон. Чи дотримуємося ми його вимог? Чи вкладають Божі діти свої кошти, час, таланти і увесь свій вплив у роботу, яка вкрай необхідна в наш час? Прокиньмося. «Отже, коли ви з Христом воскресли, то шукайте горішнього – того, де Христос сидить праворуч Бога» (До колосян 3:1).⁵

Посилання:

1. Ранні твори. – С.111, 112.
2. Там саме. – С.113, 114.
3. Вибрані вісті. – Кн.2. – С.377-380.
4. Свідоцтва для церкви. – Т.1. – С.619.
5. Вибрані вісті. – Кн.2. – С.380-382.

«БУДЬ ЖЕ РЕВНИЙ І ПОКАЙСЯ»

ДЕНІЕЛ ЛІ – США

СУТЬ СПРАВЖНЬОГО ПОКАЯННЯ

Перше питання, яке слід розглянути, – що таке справжнє покаяння? Друге питання: у чому може покаятися народ, котрий уже дотримується Божих Заповідей, включаючи суботу, і живе бездоганним життям в тому, що стосується моральної поведінки?

Віра в Бога та її плід, покаяння у гріху, є природним та автоматичним результатом спілкування з Богом. Одкровення про доброту й праведність Бога, отримане лише через активний зв'язок з Ним, – це те, що спонукає людей до покаяння (*До римлян 2:4*). Без цього спілкування не може бути справжнього покаяння. Чим більше душа

спілкується з Богом, чим більше вона пізнає Його, тим сильнішим стає переконання людини у гріху і тим глибшим та інтенсивнішим стає її покаяння.

«Чим ближче ми до Ісуса, чим ясніше нам відкривається чистота Його характеру, тим повніше ми усвідомлюватимемо надзвичайну згубність гріха і тим менше будемо схильні до самозвеличення. Душа постійно прагнучи Бога, постійно, щиро, зі скрушеним духом визнаючи гріхи та впокорюючи серце перед Ним. З кожним кроком уперед у нашому християнському досвіді розкаяння буде більш глибоким».¹

Про Еноха сказано, що «чим тіснішим ставав його

зв'язок з Богом, тим глибше він відчував власну недосконалість і слабкість».²

Покаяння не можна створити штучно. Воно не відбувається механічно; воно не може виникнути так, як інші імпульси людських почуттів. Це просто Святий Дух, Котрий торкається струн людського серця, розплавляє і підкорює його Своєю могутньою переконливою силою. Тоді відбувається щире покаяння. Смуток через гріх і покаяння – це природна і автоматична реакція людини на роботу Духа, Котрий постійно показує розуму чарівність характеру Бога у Христі Ісусі. Коли віруюча людина постійно дивиться на Ісуса і відкриває Йому своє серце як Другові у святому спілкуван-

ні, усіляка самоправедність і уявна доброта зникають, і оголюється нагота душі. Тоді її душа природно схиляється в розкаянні, упокорюється і кається.

«І виявляється достатнім усього лише одного променя Божої слави, одного проблиску Христової чистоти, що проникла в душу, аби зробити кожну пляму в характері болісно помітною, і відкрити недоліки й пороки. Грішнику відкривається порочність його бажань, невірність серця, нечистота вуст. Він бачить, що його невірні дії кидали виклик Закону Бога; серце його стискується від болю, відчуваючи на собі вплив Божого Духа. Дивлячись на чистий, непорочний характер Христа, він відчуває огиду до самого себе».³

ПОКАЯННЯ ІСАЇ – ЗРАЗОК ДЛЯ БОЖОЇ ЦЕРКВИ В ОСТАННІЙ ЧАС

Коли пророк Ісаї побачив Божу славу в храмі, він був вражений і переповнений усвідомленням власної моральної слабкості та недосконалості характеру. Пророк у розпачі вигукнув: *«Горе мені! Я пропащий! Адже я людина з нечистими устами, і живу серед народу [також] з нечистими устами, в той час як мої очі побачили Царя, Господа Саваота»* (Ісаї 6:5). Перед тим як відбулася особиста зустріч з Богом у Святині, яка змінила його життя, він був спонуканий викривати гріхи інших людей. Наступними суворими словами він вказував на гріхи інших людей: *«А беззаконнику горе, бо він отримує відплату за ділами своїх рук»* (Ісаї 3:11). *«Горе тим, котрі зло величають добром, а добро – злом; котрі темряву вважають світлом, а світло – темрявою; котрі*

гірке називають солодким, а солодке – гірким. Горе тим, хто мудрий у власних очах і розумний перед самим собою. Горе тим, котрі хоробрі пити вино, й могутні у виготовленні міцних напоїв» (Ісаї 5:20-22).

Хоча у своїй ревності стосовно Бога пророк був спонуканий осудити беззаконня, що панувало навколо нього, на тому етапі свого духовного шляху він не усвідомлював своєї власної гріховності. Тільки після тієї доленосної зустрічі з Богом у храмі пророк зрозумів, що його власне гріховне життя різко контрастує з Божою славою, яка так яскраво закарбувалася в його розумі та серці. У результаті цієї незабутньої зустрічі *«горе вам»* перетворилося на *«горе мені...»*.

«Ісаї осуджував гріх інших людей, але тепер він бачить, що сам підлягає такому ж осуду, який він виголосив на них. У своєму поклонінні Богові він задовольнявся холодними, мертвими обрядами. Він не знав цього доти, доки йому не було дано видіння від Господа. Наскільки мізерними тепер здавалися його мудрість і таланти,

коли він споглядав святість і велич Святині. Яким же він був недостойним! Яким же він був непридатним для священного служіння! Його думку про себе можна було б промовити словами апостола Павла: *«Нещасна я людина! Хто визволить мене від цього тіла смерті?»*».⁴

Сьогодні Божа церква Останку, котра є об'єктом Божої особливої турботи, так само сліпа щодо свого істинного духовного стану, як і пророк Ісаї до його особистої зустрічі з Богом у храмі. Її високий статус хоронительки священних істин та її бездоганна поведінка, на жаль, викликали небажаний результат, спонукаючи її думати, що вона знаходиться в кращому становищі, ніж це є насправді. Її оцінка власного духовного стану значно відрізняється від оцінки Вірного та Істинного Свідка, Котрий говорить: *«А не знаєш, що ти і нужденний, і мізерний, і вбогий, і сліпий, і голий!»* (Об'явлення 3:17). Дійсно не усвідомлюючи свого справжнього становища, вона впевнено вигукує: *«Я багата, розбагатіла і нічого не*

потребую!» (Об'явлення 3:17). Поки Божий народ перебуває в цьому тріумфальному, самовдоволеному стані, ошуканий величчю своєї уявної доброти, Святий Дух не може переконати його усвідомити свій гріх. Не може бути ні щирого зворушливого покаювання і сповідання гріха, ні справжнього спілкування з Богом, поки цей згубний стан розуму не буде рішуче відкинутий і викорінений.

Книжники та фарисеї за часів Ісуса пишалися своєю власною самоправедністю. Заклик Івана Хрестителя: «Покайтеся, бо наблизилося Царство Небесне!» (Від Матвія 3:2), не справив на них жодного враження. Заклик до покаювання був їм неприємний. Осліплені почуттям високої духовної переваги через свої родинні стосунки з Авраамом, а також безліччю реформ, орієнтованих на діла, і жорсткий формалізм, вони не відчували потреби в Спасителі, не відчували потреби упокорюватися та сповідувати свої гріхи, і тим більше не потребували покаювання. Ісус описав цих самообманутих сповідників релігії Свого часу такими словами: «...ви подібні до гробів побілених, які ззовні видаються гарними, а всередині повні мертвих кісток і всякої нечистоти» (Від Матвія 23:27). Вони переплутали зовнішню відповідність правилам і приписам із праведністю, яка природно виходить із серця. Вони нічого не знали про лагідність і смиренність серця, які здобуваються тільки в школі Христа, і яких можна навчитися тільки в постійному спілкуванні з Ним.

Заклик, який міститься в посланні до Лаодикійської церкви: «Будь же ревний і покайся!» (Об'явлення 3:19), є

непопулярний, проте кожен член церкви сьогодні повинен його серйозно сприйняти. Ми живемо в період Лаодикії, тому цей заклик до покаювання – це наш нинішній обов'язок. Якщо ви не прислухаєтеся до цього заклику, то будете категорично викинуті з уст Христа, тобто повністю відкинуті. Самоприниження, самозречення і самовіддача, подібні до того, що пережив пророк Ісаї в храмі, споглядаючи Божу славу, можна буде побачити в житті тих, хто почув заклик до покаювання. Ніхто, окрім тих, хто вірою зустрівся з Богом у Святині, подібно до Ісаї, не матиме привілею пізнати щось про Божу доброту, яка веде їх до покаювання (До римлян 2:4).

«У видінні, даному Ісаї, представлений стан Божого народу в останні дні. Божим дітям дано привілей вірою бачити ту роботу, яка відбувається у Небесній Святині. «І відкрився Божий храм на небі, і з'явився ковчег Його Завіту в Його храмі» (Об'явлення 11:19). Коли вони вірою дивляться у Святе Святих і бачать роботу Христа в Небесній Святині, вони розуміють, що є народом з нечистими устами, народом, чий уста часто вимовляли суєтні слова, і чий таланти не були освячені й використані на Божу славу. Вони можуть впасти у відчай, зіставляючи свою слабкість та недостойність із чистотою та красою славетного характеру Христа. Але якщо вони, подібно до Ісаї, сприймуть той вплив, який, за задумом Господа, повинен бути справлений на серце, якщо вони упокорять свої душі перед Богом, то для них є надія. Веселка обітниці знаходиться над престолом, і робота, виконана для Ісаї, буде звершена в них.

Бог відповідь на прохання, що виходять із упокореного серця».⁵

ПРООБРАЗ ПОКАЮВАННЯ В ДЕНЬ ВИКУПЛЕННЯ

Видіння Ісаї про Бога в храмі є прообразом досвіду Божого народу в останні дні. Завдяки вірі вони отримують привілей слідувати за Ісусом у Святе Святих. Спілкуючись з Ним і споглядаючи Його завершальну роботу у Святині, вони зможуть хоча б якоюсь мірою зрозуміти Його велику любов, виявлену у стиранні їхніх гріхів назавжди з пам'яті та з книг записів; вони ясніше побачать ступінь нечистоти своїх сердець і потворності своїх характерів, що різко контрастують із чистотою Христа. У результаті їхнє покаювання стане ще глибшим. Вони будуть зітхати, плакати та ридати між притвором та жертвником; вони будуть зітхати і плакати за свої душі і щиро благодіяти про чистоту серця.

«Усім треба бути більш обізнаними у справі викуплення, яка звершується у Небесній Святині. Коли люди усвідомлюють і розуміють цю величню Істину, то ті, котрі сповідують її, починають діяти в згоді з Христом, щоб підготувати людей до великого Божого дня, і їхні зусилля будуть успішними. За допомогою вивчення, розмірковування і молитви Божий народ підніметься вище за звичайні, земні роздуми і почуття та досягне гармонії з Христом і Його великою справою очищення Небесної Святині від гріхів народу. Вони будуть вірою підніматися разом з Ним у Святиню, і ті, котрі поклоняються на землі, уважно вивчатимуть своє життя

У видінні, даному Ісаї, представлений стан Божого народу в останні дні. Божим дітям дано привілей вірою бачити ту роботу, яка відбувається у Небесній Святині.

і порівнюватимуть свій характер з великим мірилом праведності. Вони побачать власні недоліки».⁶

УСЯ ПОВНОТА ЛЮДСЬКОЇ ГРІХОВНОСТІ, ЯКУ ПОТРІБНО ВИЗНАТИ, І В ЯКІЙ ПОТРІБНО ПОКАЯТИСЯ

Віруюча людина, котра кається, насправді не має уявлення про ступінь гріховності свого життя. Вона не спроможна розумом збагнути усю глибину своїх провин і гріхів. Тому в будь-який конкретний день її покаяння не може бути достатньо глибоким. Вона не знає, у чому каятися! Вона не розуміє, що її провина перед Божим Законом є набагато більшою, ніж ті гріхи, в яких вона кається і які сповідує щодня. Книги записів у Святині містять набагато більше гріхів, аніж ті, в яких зазвичай каються і сповідаються щодня.

«Усі діла людини досліджуються перед Богом та реєструються як праведні чи неправедні. Проти кожного імені в Небесних книгах з разючою точністю зазначені кожне невірне слово, кожен самолюбивий вчинок, кожен невиконаний обов'язок і кожен таємний гріх, що майстерно приховується. Знехтувані перестороги та докори Духа Святого, прогагані хвилини, невикористані можливості, добрий чи поганий вплив з його далеко-

сяжними наслідками, – все це фіксується ангелом».⁷

Навіть ще не скоєні насправді гріхи записуються в Небесних книгах і свідчитимуть проти людей на суді.

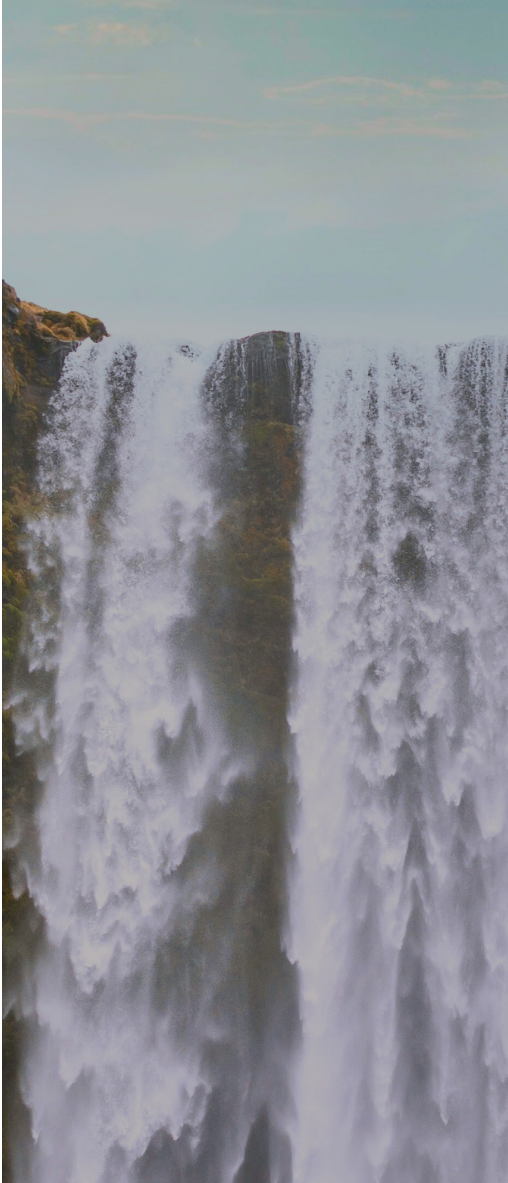
«Божий Закон поширюється як на зовнішні вчинки, так і на почуття та спонукання. Він розкриває таємниці серця, проливаючи світло на те, що раніше було приховане у темряві. Бог знає кожну думку, кожну мету, кожен план, кожне спонукання. У Небесних книгах записані гріхи, які були б скоєні, якби була можливість. Бог представить на суді всяку справу та всяку таємницю».⁸

В ідеалі, чим більше гріховність людини розкривається і стає відомою, тим глибшим буде її покаяння. На жаль, розуміння власної гріховності може бути сильно спотворене і навіть розмите внаслідок конструктивних реформ, які людина запроваджує в своєму житті при наверненні. Упровадження позитивних змін у раціон харчування, гардероб, характер і поведінку часто змушує багатьох людей думати (помилково), що вони стають дедалі більш праведними, а отже, дедалі менш грішними. Це самообман у його повному прояві; це сама суть лаодикійської безвихідної ситуації, яка виражається в словах: «Я багатий, розбагатів і нічого не потребую». Немає

потреби говорити про те, що потрапити в цю пастку набагато простіше, ніж багато хто думає. Насправді багато людей у церкві знаходяться в такому стані, хоча вони можуть не помічати цього і не визнавати. Це пояснює те, чому про Лаодикію Ісус сказав: «А не знаєш...». Усе це говорить про те, що таке становище є плачевним і воно дуже сильно впливає на ступінь покаяння.

РОБОТА ГЛИБОКОГО ПОКАЯННЯ, ЩО ПЕРЕДУВАТИМЕ ОСТАТОЧНОМУ ВИКУПЛЕННЮ ТА ОЧИЩЕННЮ

У останні дні у Бога буде народ, який матиме тісний зв'язок із Його Сином, Котрий звершує Своє останнє служіння у Святому Святих. Ці люди цілком усвідомлюватимуть гріховність свого життя, навіть до відчаю. Вони чітко побачать, наскільки їхнє життя відрізняється від незрівняного образу Христа. Потім Святий Дух спонукатиме їх відмовитися від лаодикійського способу мислення, надто поширеного в церквах у наші дні, та пройти через духовний катарсис, що характеризується глибоким дослідженням душі та глибоким покаянням. Цей досвід буде схожий на той, через який пройшов Ісая, тільки він буде набагато ін-

тенсивнішим і тривалішим. Цей досвід, що називається «упокорення душі» (Левіти 16:29; 23:27-32), готує церкву Останку до остаточного викуплення та очищення.

«Видіння Захарії, про Ісуса та ангела особливим чином пов'язане з переживаннями Божого народу під час заключних сцен великого Дня викуплення...

Як Ісус, Великий Священик, благав ангела, так і церква Останку зі скрушеним серцем і непохитною вірою проситиме прощення й визволення через Ісуса, свого Заступника. Вони **повністю усвідомлюють свою гріховність і недостойність**, а тому готові впасти у відчай».⁹

У цей час необхідне глибоке самодослідження та покаяння. (Йоїла 2:13). Звичайного виконання холодних, бездуховних, формальних обрядів та церемоній у церкві не буде достатньо для того, щоб це сталося. Ані звичне проголошення мертвих, теоретичних проповідей, ані піднесення слабких, формальних молитов у церкві та вдома не приведуть до такого досвіду. Тільки практична релігія, яка характеризується постійним пошуком Бога у щоденному, щогодинному спілкуванні та уподібненні Йому, може допомогти в цьому.

Оскільки ми живемо у справжній День викуплення, у церкві зараз все не так просто. Смирення душі – це те, до чого Христос урочисто закликає церкву Останку. Ісус збирається звершити Своє заключне викуплення; Він збирається дати наказ: «Зніміть з нього забруднений одяг!.. [Я] зодягну тебе в шати коштовні» (Захарії 3:1-5). Незабаром, одночасно із завершенням Свого служіння в Небесній Святині як Первосвященника, Ісус очистить Свій народ від усіх беззаконь і гріхів, наділивши його Своєю досконалою праведністю. Ті, котрі мають звичку нарікати на свій духовний занепад і оплакувати бідність своєї душі, отримають цю праведність, а ті, котрі були безтурботними і байдужими, будуть видалені з Його народу.

Чи будете ви одним із тих благословенних, котрі отримають користь від Його остаточного викуплення і увійдуть до числа 144 000? Чи залишиться ваше ім'я записаним у Книзі життя Агнця?

Чи будете ви повністю й назавжди очищені від усілякої неправди і чи зможете жити в суспільстві безгрішних ангелів? Нехай Господь визнає всіх нас гідними. Будь же ревний і покайся.

«У той час як Божий народ упокорює свою душу перед Ним і благає про чистоту серця, лунає наказ: «Зніміть... забруднений одяг!», а далі йдуть підбадьорливі слова: «Я зняв з тебе твою провину, аби зодягнути тебе в коштовні шати» (Захарії 3:4). Божі діти – випробувані, спокушувані, але вірні – зодягаються в незаплямований одяг Христової праведності. Зневажений останок зодягається у славні шати, яких вже ніколи не забруднить розтління світу. Їхні імена записані у Книзі життя Агнця; вони вписані в реєстр вірних разом з іменами вірних усіх віків. Вони протистали омані лукавого; і не зрадили своєї вірності, незважаючи на шалену лютість дракона. Тепер вони навіки врятовані від лукавства спокусника. Їхні гріхи покладені на родоначальника гріха. Їхні голови увінчані "чистим зав'язом"».¹⁰

Посилання:

1. Дії апостолів. – С.561.
2. Патріархи і пророки. – С.85.
3. Дорога до Христа. – С.29.
4. Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.4. – С.1139.
5. Там саме.
6. Свідчення для церкви. – Т.5. – С.575. [Виділено автором статті].
7. Велика боротьба. – С.482.
8. Ознаки часу, 31 липня 1901 року. [Виділено автором статті].
9. Пророки і царі. – С.588. [Виділено автором статті].
10. Там саме. – С.591.

НЕДІЛЯ, 8 ГРУДНЯ 2024 РОКУ

НАВЕРНЕННЯ

ЕЛІАС РІВЕРА – США

МЕТАМОРФОЗА

У природі є чудові ілюстрації, які навчають нас про велику силу Бога, а також про Його викупну роботу в наших серцях. Цикл розвитку метеликів складається з чотирьох стадій: яйце, личинка, лялечка та доросла особина. Цей процес короткий і триває близько місяця. Метелики відкладають яйця на нижній стороні листя рослин, якими харчуватимуться їхні личинки. Коли яйце вилуплюється, з його шкаралупи виходить маленька гусениця. Гусениці, навпаки, дуже ненажерливі: вони багато їдять і швидко ростуть. Коли гусениця досягає зрілості, вона формує кокон, який також називають лялечкою. Перебуваючи в лялечці, гусениця зазнає трансформації, яка відома як метаморфоза, і через кілька днів з лялечки з'являється прекрасний метелик.

Гусениця зазнає цілковитої трансформації. Вона стає зовсім іншою істотою з абсолютно новою та особливою природою. І це те, що Бог передбачає для нашого духовного життя у Христі: *«Отже, хто в Христі, той нове творіння; давнє минуло, – ось постало [все] нове!»* (2 до коринтян 5:17). Божий план полягає в тому, щоб змінити наше життя, відновити в нас Його образ, перетворити наше серця. Він проголошує: *«Я дам вам нове серце і нового духа вкладу в вас, – і видам з вашого тіла кам'яне серце і дам вам серце тілесне. Я дам вам Мого Духа, і зроблю так, що ви будете жити за Моїми Заповідями та дотримуватись Моїх Законів, виконуючи їх»* (Езекіїля 36:26, 27).

Слово «навернення» означає трансформувати, робити іншим, повністю змінювати, перетворювати на щось інше, порівнюючи з тим, чим воно

було. Приклад цього можна знайти у Євангелії від Івана 16:20: *«Але ваш смуток на радість зміниться»* або в Об'явленні 11:6: *«...мають владу над водами – обертати їх на кров».*

Отже, коли ми говоримо про навернення, ми говоримо про Божу роботу для людини і в людині, про роботу, яка перетворює і в результаті якої людина отримує прощення і змінюється, про величну роботу, яка виправдовує та освячує віруючу людину. Це робота, в результаті якої стара наша людина буде розп'ятою та похороненою, а нова наша людина народжується для нового життя.

ЯК ВІДБУВАЄТЬСЯ НАВЕРНЕННЯ

Навернення – це робота, яку Бог виконує в людині силою Своєї любові та Святого Духа. Бувають радикальні навернення, такі як навернення

Савла, яке було дуже вражаючим, коли людина з Тарсу особисто зустрілася з Христом по дорозі до Дамаску. На життя Савла вплинуло одкровення слави Христа. Ця зустріч миттєво змінила його життя настільки, що він, уражений сліпотою і розпростертий на землі, вигукнув: «Господи! що хочеш, щоб я зробив?» (Дії 9:6). Той, хто прямував до Дамаску з підступними цілями проти Христової церкви, прозрів лише після триденного посту та молитви, після чого прийняв хрещення. Потім він відразу ж приступив до роботи утворення та зміцнення церкви, яку за кілька днів до цього завзято переслідував. Тепер Савл горів бажанням проповідувати Христа, Котрий став центром його життя і звістки. «І в синагогах він відразу ж почав проповідувати [про] Ісуса, що Він – Син Божий» (Дії 9:20).

Навернення Савла, якого також називали Павлом (що означає «малий»), було діянням Божої благодаті і любові Ісуса Христа, яка перетворює. Завдяки цьому лютий гонитель сам став переслідуваним заради Ісуса і став без страху проголошувати Його звістку, зазнаючи різних труднощів, навіть самої смерті. Існують і інші види навернення, як, наприклад, у випадку з Никодимом. Після бесіди з Ісусом (див. 3 розділ Євангелії від Івана) минуло три роки, перш ніж Никодим зважився відкрито заявити про свою віру в Ісуса і повністю підкоритися розп'ятому Спасителю.

МИ ВСІМ ЗОБОВ'ЯЗАНІ БОГОВІ

«Ми чуємо, як вітер шумить у верховіттях дерев, як шелестить листя, проте не бачимо його і не знаємо, звідки він береться і куди

дівається. Це ж саме можна сказати і про вплив Святого Духа на серце. Пояснити Його дію так само важко, як і подих вітру. **Людина може не пригадати точного часу, місця або обставин свого навернення, але це не означає, що вона не навернена.** Христос постійно впливає на серце людини, але побачити цю діяльність неможливо так само, як дію вітра. **Поступово людина, можливо, навіть не усвідомлюючи того, починає відчувати прагнення до Христа.** Це, переважно, відбувається тоді, коли ми розмірковуємо про Нього, читаємо Святе Письмо або ж слухаємо проповідь. **І одного разу, коли заклик Духа виявиться особливо відчутним, душа з радістю підкоряється Ісусові.** Чимало людей вважають це раптовим наверненням, але це наслідок тривалої, наполегливої, сповненої терпіння праці Божого Духа».¹

НЕ ЧИНІТЬ ОПОРУ

«Тож яким чином отримати спасіння? **Світло, яке струменіє від хреста, відкриває Божу любов. Ця любов притягує нас до Нього.** Якщо ми не будемо чинити опору потягу серця, він приведе нас до підніжжя хреста, де ми розкаємося у гріхах, які розп'яли Спасителя. І саме тоді **Дух Божий через віру створить в нас нове життя. Думки і бажання з того часу підпорядковуватимуться волі Христа. Серце і розум відновляться за образом Того, Хто діє в нас, підкоряючи Собі все.** Коли ж Божий Закон зберігатиметься у нашому розумі й серці, ми зможемо сказати разом із Христом: *"Я прагну чинити Твою волю, Боже Мій"* (Псалом 40:9)».²

НАВЕРНЕННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ СВЯТОГО ДУХА

«Хоча неможливо побачити вітру, результати його дії видимі й відчутні. Так і вплив Святого Духа на серце відкриватиметься у кожному вчинку того, хто відчув на собі цю спасительну силу. **Коли Божий Дух оволодіває серцем, Він перетворює життя. Гріховні думки зникають, лихі вчинки залишаються в минулому, а гнів, заздрощі й суперечки поступаються любові, смиренню та миру.** Смуток перетворюється на радість – і обличчя людини починає відображати Небесне світло. Ніхто не бачить руки, яка знімає тягар, або світла, що струменіє від Небесного престолу. **Благословення зливається на душу, яка з вірою підкоряється Богові.** Тоді сила, яку не може побачити людське око, творить нову істоту за Божим образом».³

ІСТИННЕ ПОКАЯННЯ

«Тож покайтеся і наверніться, аби були стерті ваші гріхи, щоб від обличчя Господнього прийшли часи відродження» (Дії 3:19, 20, сучасний переклад).

«**Без істинного покаяння не може бути істинного навернення.** Багато хто в цьому обманюється, і надто часто увесь їхній досвід виявляється обманом. Ось чому так багато людей, котрі приєдналися до церкви, так ніколи і не приєдналися до Христа».⁴

«Тому покайтесь, відверніться від усіх ваших злочинів й усуньте всякий привід для спотикання (спокуси)» (Єзекіїля 18:30).

«Покаяння – це жаль за скоєний гріх та залишення його. Ми не відмовимося від гріха, якщо не усвідомимо

його згубності; доти, поки наше серце не відвернеться від нього, у нашому житті не відбудеться справжньої зміни».⁵

Однак, щоб відчути таке покаяння, нам необхідно зрозуміти, як воно відбувається. «Коли грішник усвідомлює гріх, його також приваблюють любов і святість Христа, бо Ісус притягує його до Себе. Жодна людина не може звершити покаяння, яке є необхідним для спасіння душі. Вона не може змусити себе покаятися, як не може і сама повернутися до Бога. Покаяння народжується в серці людини, коли вона споглядає любов Христа, Котрий віддав Своє життя заради спасіння грішника. Саме Божа любов пом'якшує найзапекліші серця».⁶

ПЛОДИ НАВЕРНЕННЯ

Процес навернення до Бога приносить чудові плоди: нове життя, чисте й оновлене серце, праведний дух та інші плоди є славетними доказами навернення. «Отже, хто в Христі, той нове творіння; давне минуло, – ось постало [все] нове!» (2 до коринтян 5:17).

– **Жінка з Самарії**, навернувшись до Ісуса, залишила своє життя перелюбу і пішла до міста, щоб відкрито визнати Ісуса Христа як Месію-Спасителя. Від Івана 4:28, 29.

– **Чоловік, якого мучили демони**, був голий, а тепер, коли його звільнили від демонів, він сидів одягнений і в здоровому глузді; його нагота зникла після його навернення. Від Луки 8:35.

– **Петро**, неосвічений рибалка, після свого навернення став вірним пастирем Євангелії, освіченою людиною та вісником Царства світла. Від Матвія 4:19.

– **Закхей**, збирач податків, якого звинувачували у зрадї

та вважали ворогом народу, після свого навернення роздав половину свого майна бідним і вирішив відшкодувати збитки тим, кого він ошукав. Від Луки 19:8, 9.

– **Марія**, одержима сімома демонами через своє розпусне життя, після свого визволення та навернення принесла Ісусові дорогоцінний дар, щоб висловити свою любов і вдячність. Від Марка 14:3.

Навернення призведе до того, що в нашому житті проявиться досконалість Христа; у ньому з'явиться місіонерський дух, покірність Божій волі, вірність та свята радість. Усе благородне й прекрасне примножуватиметься в житті людини, котра навернулася до Господа.

«Дух Христа – це дух місіонерства. **Найпершим спонуканням відновленого серця є бажання привести й інших до Спасителя**».⁷

«**Кожен справжній учень Ісуса негайно стає місіонером для Божого Царства**. Той, хто п'є з Джерела живої води, сам стає джерелом життя. Той, хто отримує, починає віддавати»⁸.

ПСЕВДОНАВЕРНЕННЯ

Сьогодні стало модним сповідувати релігію. Не всі, хто сповідують релігію, насправді є християнами; чимало людей, котрі називають себе християнами, не підкоряються принципам Божого Закону, а живуть, керуючись старою своєю людиною, яка догоджає тілу. Вони обманюють себе, вважаючи, що вони є наверненими, тоді як насправді це не так. Багато хто проголошує: «Боже, дякую Тобі, що я не такий, як інші люди, – грабіжники, несправедливі, перелюбники, або як оцей митник; я пощю двічі на

тиждень, даю десятину з усього, що надбаю» (Від Луки 18:11, 12). Сповідування не матиме жодної цінності, якщо серце не змінилося.

Причина псевдонавернення полягає не в тому, що нам бракує знань чи можливостей, а у відсутності цілковитої покірності, у нездатності повністю відкрити своє серце Ісусові і дозволити роботі Його благодаті, яка перетворює, діяти в житті.

Яскравим прикладом є Юда Іскаріотський, чия сумна слава добре відома.

«Проте Юда так і не зміг цілковито підкоритися Христові. Він не відмовився від світського честолюбства та любові до грошей. Ставши служителем Христа, Юда не підкорився Божественній силі, котра перетворює».⁹

Якщо ви готові повністю відмовитися від усіх своїх гріховних шляхів, то перебуватимете у єдності з Христом, а бути у єдності з Христом – означає ступити на шлях життя та ввійти в оселі миру.

Тож зараз, під час Тижня молитов, нам необхідно скористатися можливістю досліджувати свої серця і визначити, чи не слідуємо ми шляхом беззаконня – чи не розділені наші прихильності, чи не займають престол нашого серця ідоли, і переконатися в тому, що в нашому житті Ісус є Царем, єдиним Царем, Котрий займає престол нашого серця. (Ісаї 33:22). «**Верни нас, Господи, до Себе, – і ми повернемося! Віднови наші [щасливі] дні, як було колись!**» (Плач Єремії 5:21).

НАСТАВ ЧАС

Настав час, щоб ми, подібно до Якова, видалили ідолів, які були в наших серцях, і

поховали їх назавжди (Буття 35:2-4). Настав час народитися згори за допомогою Божого Слова і сили Його Духа (1 Петра 1:23). Настав час жити у тій свободі, яку подарував нам Христос. Настав час позбутися розділеного серця і, завдяки чудесній Божій благодаті, бути перетвореними на чоловіків, жінок, юнаків та дівчат Його серця (Дії 13:22). Настав час сказати Ісусові «так». Якщо ви підкоритеся Ісусові сьогодні, Він звершить чудо, якого, можливо, не вистачає у вашому житті. Його мета є незмінною: «Тоді Я дам вам єдине серце, і вкладу у вас нового Духа, – Я вийму з вашого тіла кам'яне серце і дам вам серце тілесне, аби ви жили за Моїми постановами і дотримувались Моїх Заповідей, виконуючи їх. Ви будете Моїм народом, а Я буду вашим Богом» (Єзекїля 11:19, 20).

СПРАВЖНЄ, НЕ ПОВЕРХНЕВЕ НАВЕРНЕННЯ

Навернення повинно бути справжнім, а не поверхневим. Необхідно змінити внутрішнє серце, а не лише зовнішнє життя; суть віри повинна вийти за межі обрядів та церемоній. За часів Спасителя юдеї та релігійні провідники вдавали, що вони є благочестивими, але Ісус охарактеризував їхнє життя, сказавши, що воно є порожнім і аморальним. (Від Матвія 23:27, 28.) Потрібні не лише зовнішні зміни; вони мають своє місце, але «духовне серце», тобто розум, має бути оновлене, і це призведе до нового життя.

Юдейський народ за часів Христа покладався на жертви та церемонії, а не на Того, на Кого вони вказували. І навіть більше, вони замінили втрачену присутність Бога численними вимогами, придуманими

людьми, і навіть дійшли до того, що стали вимірювати свою святість безліччю церемоній, тоді як їхні серця залишалися незмінними, сповненими гордості та лицемірства.

Потрібні не зовнішні зміни чи поліпшення, а цілковите та всебічне перетворення життя. Хутро пещя є коричневим, але взимку воно стає білим, наче сніг. Тоді здається, що пещя став іншою істотою, але насправді змінилося лише його хутро, яке забезпечує йому маскування в зимову пору року. Незважаючи на те, що його зовнішній вигляд тимчасово змінюється, його природа залишається незмінною, він, як і раніше, є сміливим лисом, який полює та вбиває.

«Перш ніж стане чистим потік, повинно стати чистим джерело серця. Хто сподівається досягти Неба своїми ділами через дотримання Закону, той намагається зробити неможливе. Не може почувати себе у безпеці той, хто визнає законницьку релігію і має лише вигляд благочестя. Життя християнина – це не часткова переміна або удосконалення старого, а перетворення єства. Нове життя починається тоді, коли людина помирає для свого "я" та гріха. Така зміна може відбутися тільки під впливом Святого Духа».¹⁰

«Я ЩОДНЯ ПОМИРАЮ»

Наше ходіння з Богом повинно бути щоденним; щодня ми потребуємо в наших серцях Його благодаті, яка оновлює, щоб наша стара гріховна природа – «стара людина» – була повністю знищена. Було помічено, що коли стару нашу людину похоронено у водах хрещення, бувають випадки, коли цей грішник ви-

являється хорошим плавцем. Звідси й рішучі слова Павла: "Я щодня помираю" (1 до коринтян 15:31).

«Необхідне постійне пильнування, щоденне навернення, щоб наші індивідуальні риси характеру були повністю освячені для Бога. Усі наші здібності повинні бути очищені від гріховного сміття та підготовлені для служіння».¹¹

«Освячення Павла було постійною боротьбою із самим собою. "Я щодня помираю", – говорив він. Щодня його воля та бажання вступали у конфлікт із обов'язком і Божою волею. Але замість того, щоб потурати своїм схильностям, він виконував Божу волю, хоч би якою неприємною і болісною для його природи вона не була. Якщо ми хочемо просуватися вперед до мети, до нагороди високого Божого покликання в Ісусі Христі, ми повинні показати, що цілком позбулися свого "я" і нас наділено золотом оливою благодаті».¹²

ТАЄМНИЦЯ РОЗКРИТА

Даніїл, обіймаючи високу посаду, був описаний як бездоганна людина: «Тому інші урядовці разом із сатрапами шукали приводу для звинувачення Даніїла відносно царських справ. Проте жодної підстави чи провини щодо нього знайти не могли, тому що [в усьому] він був вірний, і не допускав недбалства, – через те й не можна було його звинувачити» (Даніїла 6:5).

У чому таємниця такого вірного життя? Цар Дарій відкриває нам секрет Даніїла; він двічі визнав, що секрет Даніїла полягав у його постійному спілкуванні з Богом. Даніїл жив вірою і щоденною молитвою, кожен день насолоджуючись близь-

ким спілкуванням з Богом. Натхненний літопис свідчить: *«Даніїле, слуго Живого Бога! Чи зміг твій Бог, Котрому ти незмінно служиш, врятувати тебе від левів?.. Цар дуже зрадив і наказав витягти Даніїла з ями. Підняли Даніїла з ями, і не знайшлось на ньому жодного ушкодження, оскільки він був вірний своєму Богові»* (Даніїла 6:21, 24).

«Істинне навернення приводить нас до щоденного спілкування з Богом. Зустрічатимуться спокуси і сильний прихований внутрішній опір, який відводитиме нас від Бога до нашого колишнього стану байдужості та гріховного нехтування Богом».¹³

«Я є Виноградна Лоза, ви – галузки. Хто перебуває в Мені, а Я в ньому, той приносить рясний урожай, бо без Мене не можете робити нічого» (Від Івана 15:5).

ОСОБИСТЕ НАВЕРНЕННЯ

Кожен з нас потребує особистого посвячення, особистого навернення. Усім нам необхідно здобути живий досвід; Христос повинен запанувати в серці, Його Дух повинен керувати нашими уподобаннями. Батьки, як і діти, потребують викупної Божої благодаті через особистий досвід спілку-

вання з Христом. Кожен з них повинен бути прищеплений до справжньої лози, щоб приносити плоди, якими прославляється наш Небесний Отець. *«У цьому прославлений Мій Отець, щоб ви приносили багатий урожай і стали Моїми учнями»* (Від Івана 15:8).

«Бог діє згідно зі Своїм Провидінням. Від вічності Він бажав, щоб ми були Його слухняними дітьми. Він віддав Свого Сина на смерть заради нас, щоб ми освятилися через послух Істині, цілком очистилися від нашого "я". Тепер Він вимагає від нас особистої праці, особистого самозречення».¹⁴

«До Божого міста не увійде ніщо нечисте, його майбутні жителі вже тут повинні стати чистими серцем. Той, хто наслідує приклад Ісуса, виявлятиме все більшу огиду до нетактовної поведінки, непристойних висловів та лихих думок. Коли Христос перебуває в серці, там виявлятимуться чистота, благородність думок і вчинків».¹⁵

ВИСНОВОК

Енох ходив з Богом 300 років після народження свого сина Мафусала, і протягом більше 300 років щодня Енох запрошував Бога ходити з ним, поки одного разу Бог не прийшов і не сказав йому по суті таке: «Еноху, ти запрошував Мене ходити з тобою всі ці 300 років, і сьогодні Я прийшов запросити тебе ходити зі Мною», і взяв його на небо. *«Енох ходив з Богом й не стало його, бо забрав його Бог»* (Буття 5:24). Енох не тільки молився, але й сумлінно виконував свої обов'язки перед Богом та ближніми; Енох навчився любити те, що любив Бог, і ненавидіти те, що ненавидів Бог; завдяки вірі він жив

життям послуху, догоджаючи Богові у всьому, що робив. *«Вірою Енох був перенесений, щоб не побачити смерті; і його не знайшли, тому що Бог його переніс. Адже перед перенесенням було засвідчено, що він догодив Богові»* (До євреїв 11:5).

«І все ж, – говорить Господь, – хоч тепер наверніться до Мене всім вашим серцем у пості, плачі та в риданні» (Йоїла 2:12). Приділіть сьогодні час для того, щоб обміркувати свої вчинки та зрозуміти, чи підтримуєте ви правильні стосунки з Ісусом.

– Чи хотіли б ви сьогодні віддати своє серце Ісусові, щоб змінитися?

– А ви, котрі вже присвятили себе Ісусові, чи не хочете оновити свою посвяту, щоб ваше серце стало ще прекраснішим, стало таким, як у Христа?

– Чи хочете ви прямо зараз помолитися про те, щоб віддати своє серце Ісусові?

Помолімося разом.

Посилання:

1. Бажання віків. – С.172.
2. Там саме. – С.175, 176. [Виділено автором статті].
3. Там саме. – С.173. [Виділено автором статті].
4. Дух Пророцтва. – Т.4. – С.298. [Виділено автором статті].
5. Дорога до Христа. – С.23.
6. Рев'ю енд Геральд, 3 вересня 1901 року.
7. Велика боротьба. – С.70. [Виділено автором статті].
8. Бажання віків. – С.195. [Виділено автором статті].
9. Там саме. – С.717.
10. Там саме. – С.172. [Виділено автором статті].
11. Цей день із Богом. – С.307.
12. Наставник молоді, 24 серпня 1899 року.
13. Цей день із Богом. – С.277.
14. Наставник молоді, 24 серпня 1899 року.
15. Блаженства, промовлені на горі. – С.24, 25.

Стирання гріхів

ДЖЕТРО М. СІТОЛЬ – ПІВДЕННА АФРИКА

«**Я**, і тільки Я є Тим, хто задля Себе Самого стирає твої провини, і гріхів твоїх не згадає» (Ісаї 43:25). Стерти – означає повністю безслідно видалити, стерти з землі або з пам'яті.

Боже запевнення, передане нам через пророка Ісаю, означає, що «всім, хто щиро покався у своїх гріхах і вірою прийняв Кров Христа як викупну жертву, даровано прощення, яке записане навпроти їхніх імен у Небесних книгах; і оскільки вони стали учасниками праведності Христа, і їхні характери перебувають в гармонії з Божим Законом, їхні гріхи будуть стерті, а самі вони будуть визнані гідними вічного життя». ¹ Отже, ґрунтовно розгляньмо, чому необхідне стирання гріхів.

НЕПОСЛУХ І ПЛЯМА ГРІХА

Після того як людина порушила Божий Закон в Едемі, «ореол слави, даний Богом

святому Адамові, що покривав його як одяг, зник після того, як він згрішив. Світло Божої слави не могло покривати непослух і гріх. Замість здоров'я і щедрих благословень долею дітей Адама стали убогість, хвороба і всілякі страждання». ² На жаль, людина втратила великі привілеї в обмін на плями гріха.

«Сатана спричинив гріхопадіння людини, і з того часу він докладає всіх своїх зусиль для того, щоб стерти в людині Божий образ і відобразити в ній свій образ». ³

«До того як у світі з'явився гріх, Адам вільно спікувався зі своїм Творцем, але з тих пір як людина відокремилася від Бога через правопорушення, людство втратило цю високу перевагу. Проте, завдяки Плану викуплення, був відкритий шлях, котрий досі надає жителям Землі можливість відновити зв'язок з Небом». ⁴

ДИВОВИЖНА БОЖА ЛЮБОВ ДО ЛЮДСТВА

Смерть Адама та Єви через непослух була неминучою. Якби не План спасіння, вони померли б відразу після того, як з'їли заборонений плід.

«Але Бог виявляє Свою любов до нас тим, що Христос за нас помер, коли ми були ще грішниками» (До римлян 5:8). Глибину Божої любові, виражену в словах: «Бо так Бог полюбив світ» (Від Івана 3:16), можна краще зрозуміти завдяки дивовижному одкровенню про те, що Божий Агнець був «заколений від заснування світу» (Об'явлення 13:8).

Спонукуваний любов'ю, яка існувала ще до нашого створення, Бог дав обітницю про ворожнечу з дияволом (див. Буття 3:15). «Хоча [ця обітниця] говорить про неминучість боротьби між людиною і сатаною, вона водночас пророкує, що зрештою великий ворог буде переможений». ⁵

«Ніхто, крім Христа, не міг звільнити грішну людину від прокляття Закону і знову привести її до згоди з Небесами». ⁶ Дивовижна Божа любов була виявлена через План спасіння, щоб відновити Його досконалий задум для людського роду. Господь запровадив жертвоприношення, щоб наочно показати Свій План спасіння.

СИМВОЛИ І ПАМ'ЯТНИКИ ВИКУПЛЕННЯ, ЗВЕРШЕНОГО ХРИСТОМ

Викуплення – це примирення Бога з людством через жертвну смерть Христа. Після того як Адаму та Єві було проголошено План спасіння, Бог змінив шати світла, котрі зникли, і пояси з фігового листя на шкіряний одяг, що символізує одяг праведності Христа та одяг спасіння. Щоб зробити цей одяг, необхідно було принести жертву, бо «без пролиття крові немає прощення» (До євреїв 9:22), і ця жертва символізувала жертву Христа на хресті.

Від жертovníка, збудованого Авраамом у землі Морія для принесення Ісаака в жертву, до храму, збудованого Соломоном на горі Морія для присутності Бога і жертвоприношень тварин протягом століть, символи та пам'ятники, що проголошують дієвість Крові Христа для стирання гріхів людини, були наочними (Буття 22:2; 2 Хронік 3:1). «Правильне розуміння служіння в Небесній Святині є основою нашої віри».⁷

СВЯТИНЯ

«Слово "Святиня", що використовується в Біблії, пов'язане по-перше, з наметом, збудованим Мойсеєм за Небесним зразком, і, по-дру-

ге, з "істинним Наметом" на Небі, на який вказувала земля на Святиня».⁸ Під час їхньої подорожі до Ханаану Бог через Мойсея звелів Ізраїлю зробити Йому Святиню, щоб Він міг перебувати серед них (Вихід 25:8). «Бог показав Мойсеєві на горі Небесну Святиню, звелівши зробити все відповідно до поданого зразка».⁹

Земна Святиня (або Намет) складалася з двору, і двох відділень, Святого і Святого Святих, які являли собою представлену в пророцтві місію Христа від Його народження і до абсолютного стирання гріха.

1. Двір (Вихід 27:9-18), територія, що оточувала Намет, де приносилися всі жертви, – це символ землі, на якій Ісусу, величній істинній Жертві, судилося померти за наші гріхи (Від Івана 12:32, 33).¹⁰ Єдиний вхід у двір, куди грішник приносив жертву за гріх, нагадує нам про віру в Христа, яка є єдиною умовою укладання завіту з Богом (Від Івана 10:7, 9). **Жертovníк всепалення** (Вихід 27:1-8), біля якого проливалася кров жертви і покладалася попіль всепалення (Левіти 6:10; Второзаконня 12:27), представляв пролиття дорогоцінної Крові Ісуса, яка зніме прокляття гріха з цієї землі і прокладе шлях для її очищення вогнем (Малахії 3:19, 21).¹¹ Кров жертви також навчала, що тільки завдяки Крові Ісуса ми можемо мати сміливість увійти до Святині, де є Божа присутність (До євреїв 10:19, 20). **Умивальник** з водою (Вихід 30:17-21), що знаходиться між входом у двір і Наметом, в якому священники повинні були омивати руки та ноги перед

тим, як увійти до Намету, є відповідною ілюстрацією Істини, якої Христос навчав Никодима про духовне очищення, необхідне для того, щоб постати перед Боже лице, символом якого також є хрещення (Від Івана 3:5).¹²

2. Намет був поділений на Святе та Святе Святих (До євреїв 9:1, 2).

А. У Святому було кілька символічних предметів. **Виставні хліби** (Вихід 25:23-30), які є символом Ісуса, Хліба життя (Від Івана 6:48, 33, 51).¹³ **Світильник** (Вихід 25:31-40) символізує церкву (Об'явлення 1:12, 20), яка повинна підтримувати лампади Слова (Псалом 119:105), а олива в кожній лампаді символізувала роботу Святого Духа на землі (Захарії 4:1-6, 10 порівняйте з Об'явлення 5:6). **Кадильний жертovníк** (Вихід 30:1-7) представляв безперервне запашне заступництво Ісуса, змішане з нашими молитвами (До євреїв 7:25; Об'явлення 8:3, 4).

Б. У Святому Святих (До євреїв 9:3-5) також були символічні предмети. **Ковчег Свідоцтва** (Вихід 25:10-22) був символом присутності Бога.¹⁴ У ковчезі були дві кам'яні скрижалі з **Десятьма Заповідями**, написаними Божим перстом (Второзаконня 10:4, 5). Вони були і залишаються вираженням незмінного характеру Бога.¹⁵ **Престол благодаті** (Вихід 25:17-21), що покривав порушений Закон, був місцем, де проявлялася видима присутність Бога (Вихід 25:22; 30:6). Він символізував союз милості та справедливості в Плані викуплення і був відповідним символом престолу великого Бога, Котрий проголошує Своє Ім'я як «співчутливий і милосердний,

не скорий на гнів, багатомилостивий і правдивий» (Вихід 34:5-7).¹⁶ **Посудина, в якій була манна** (До євреїв 9:4), була нагадуванням про Божу турботу, яка проявлялася, коли Він посилав хліб Своему народові в пустелі, щоб підтримувати їхнє життя (Вихід 16:32, 33). Так і сьогодні, піклуючись про нас, Бог пролив на нас дорогоцінні промені світла щодо харчування, які стануть благословенням для всіх, хто їх прийме.¹⁷ Коли ми поділимося цим світлом з іншими, тоді відчиняться двері для проповіді Євангелії. Таким чином, звістка про здоров'я повинна стати правою рукою вісті Третього Ангела.¹⁸ **Розквітла палиця Аарона** (До євреїв 9:4) була нагадуванням про необхідність поважати систему порядку і керівництва, встановлену Богом для Його церкви.¹⁹

Земна Святиня і її символічне служіння були тимчасово встановлені Богом, щоб навчити Ізраїль і нас істин про систему жертвоприношень, про досконалий і бездоганний План спасіння і про служіння Христа в Небесній Святині. **Смерть Христа на хресті скасувала обряди жертвоприношень земної Святині**, і тому сьогодні вони не мають жодного значення (До колосян 2:14; До євреїв 9:8-14).

СВЯЩЕНСТВО

Між священством Ісуса та земним священством є суттєві відмінності.

Бог обрав Левієве плем'я, щоб вони були священнослужителями в земній Святині (Числа 1:50; Вихід 28:1; Левіти 21:17-23). Однак Ісус не міг бути первосвященником на землі, «бо ж відомо, що наш Господь походив від Юди,

а про це плем'я Мойсей нічого не говорив щодо священства» (До євреїв 7:14). Первосвященник обирався зі свого народу (До євреїв 5:1). Щоб Ісус міг стати Первосвященником людства на небі, Він прийняв на Себе не природу ангелів, але став насінням Авраама (До євреїв 2:16). На відміну від левітського священства, священство Ісуса за чином Мелхиседека немає ні початку ні кінця (До євреїв 7:3).

Дві події ознаменували перехід від земного священства до Небесного. Коли Христос був прибитий до хреста, «завіса, що роздерлася на двоє в храмі, свідчила про те, що юдейські жертви і церемонії більше не прийматимуться».²⁰ Розірвавши свій одяг, Каяфа «уже не міг відобразити досконалість Всевишнього. Бог більше не визнавав його священнослужителем».²¹

ЩОДЕННІ ЖЕРТВОПРИНЕСЕННЯ

Щоденні жертвоприношення проводилися у дворі та у Святому, вказуючи на жертву Месії на хресті. Грішник повинен був принести молодду бездоганну тварину (ягня) в жертву за гріх. Агнець (Вихід 12:21) символізував Ісуса, Божого Агнця, Котрий бере на себе гріхи світу (Від Івана 1:29; 1 до коринтян 5:7). Грішник покладав руки на голову тварини, сповідуючи свої гріхи, і особисто заколював тварину.

Священник брав кров тварини, кропив нею роги жертovníка, а решту виливав до підніжжя жертovníка чи кропив нею перед завісою на кадильний жертovníк у Святому, або з'їдав частину жертви перед входом у Святе. Усе служіння означало пере-

несення гріхів від грішника до Святині (До євреїв 9:6; Левіти 4:3, 7, 22, 23; 6:10; 10:17, 18).

«У той час як священники вранці та ввечері входили до Святого для кадіння фіміаму, на жертovníку зовнішнього двора була приготовлена для приношення щоденна жертва... Повернувшись обличчям до Святого, всі вони промовляли тихі молитви. Таким чином моління підносилися з хмарою пахощів, а їхня віра спиралася на заслуги обітованого Спасителя, символічно представленого викупною жертвою».²²

«Таким чином, гріхи Ізраїлю, перенесені до Святині, занечищували її, тому була потреба в особливому служінні очищення від гріхів. Бог звелів, щоб служіння очищення здійснювалося в кожному зі священних відділень, а також для жертovníка, щоб: "очистить його та освятить його від нечистот Ізраїльтян" (Левіти 16:19)».²³

ДЕНЬ ОЧИЩЕННЯ

День очищення (Йом Кіпур) – це 10 день 7 місяця тішрей (вересень – жовтень) і залишається найсвятішим днем в юдейському календарі (Левіти 23:27).

«Раз на рік Великого Дня примирення первосвященник заходив до Святого Святих для очищення Святині. Здійсненням цього ритуалу закінчувалося річне служіння (До євреїв 9:7)».²⁴

«Доки відбувалося служіння примирення, кожна людина повинна була упокоїти свою душу. Усі справи відкладалися, і весь ізраїльський народ проводив цей день в урочистому чеканні, упокорюючись перед Богом у молитві, пості та глибокому дослідженні серця... Таким

було служіння, яке являло собою "образ і тінь небесного" (До євреїв 8:5).²⁵

СЛУЖІННЯ ХРИСТА У СВЯТОМУ

Після вознесіння на небо Христос розпочав Свою роботу як наш Первосвященник. «Протягом 18-ти століть це служіння здійснювалося в першому відділенні Святині. Кров Христа виконувала заступницьку місію за тих віруючих, котрі покалися, забезпечуючи їм прощення та прихильність Отця; однак їхні гріхи і надалі залишалися записаними в Небесних книгах».²⁶

СЛІДЧИЙ СУД

«Подібно до того, як у прообразному служінні в кінці року здійснювалося очищення Святині, так і перед закінченням служіння Христа для викуплення людства має відбутися очищення Небесної Святині, тобто усунення з неї гріхів... Але перш ніж це відбудеться, повинні бути досліджені книги, щоб визначити тих, хто через розкаяння в гріхах і віру в Христа може отримати спасіння. Тому очищення Святині передбачає і роботу слідчого суду. Слідчий суд завершиться перед Другим приходом Христа, Котрий прийде спасти Свій народ».²⁷

«Так і у великий День остаточного примирення і слідчого суду будуть розглядатися тільки справи Божого народу. [1 Петра 4:17]. Суд над нечестивими – це інша, окрема подія, яка відбудеться пізніше».²⁸

«У призначений для суду час – наприкінці 2300 днів, тобто у 1844 році, – почалося розслідування і стирання гріхів. справи усіх

тих, хто будь-коли називався Іменем Христа, повинні бути ретельно досліджені. Живі й мертві мають бути суджені "як записано в книгах, за їхніми ділами" (Об'явлення 20:12)».²⁹

«Вирок суду виноситиметься згідно із записами, зробленими в Небесних книгах, де записані імена та вчинки людей...»

Книга життя містить імена всіх тих, котрі будь-коли служили Богові... [Від Луки 10:20; До филип'ян 4:3; Даниїла 12:1; Об'явлення 21:27].

Пам'ятна Книга пишеться перед Господом, і в ній зазначені добрі діла тих, котрі "бояться Господа, і котрі вшановують Його Ім'я" (Малахії 3:16; Неємії 13:14)... У Пам'ятній Книзі Божій увічнений кожний праведний вчинок...

Там також **зазначаються і гріхи людей**.³⁰ Кожен гріховний вчинок, кожне сказане пусте слово буде розглянуте на суді (Еклезіяста 12:14; Від Матвія 12:36, 37; 1 до коринтян 4:5; Ісаї 65:6, 7).

«Гріхи, яких люди не залишили і в яких не розкалялися, не будуть прощені й стерті з Небесних книг, але стоятимуть свідками проти грішника в Божий день... Гріх можна утаїти, не визнавати, приховати від батька, матері, дружини, дітей і товаришів; ніхто, окрім самого грішника, може й не підозрювати його, але Небеса знають усе... У Бога точно зафіксовані кожна нечесна справа, кожне неправедне слово».³¹

«Усі діла людини досліджуються перед Богом та реєструються як праведні чи неправедні. Проти кожного імені в Небесних книгах з разючою точністю зазначені кожне невірне слово, кожен самолюбивий

вчинок, кожний невиконаний обов'язок і кожний таємний гріх, що майстерно приховується».³²

«Яка це урочиста й важлива Істина! День за днем відходять у вічність, але усе, що ми робимо, залишає свій слід у Небесних записах... Наші діла, наші слова і навіть найпотаємніші спонування... хоч ми можемо забути про них, але вони будуть свідчити або нам на виправдання, або на осудження».³³

ХРИСТОС – НАШ ЗАСТУПНИК У СВЯТОМУ СВЯТИХ

«Дітоньки мої, пишу вам це, щоб ви не грішили. А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа, Праведника» (1 Івана 2:1). Дивіться також До євреїв 9:24.

«Коли на суді розкриваються книги, тоді життя усіх, хто вірив в Ісуса, переглядається перед Богом. Почавши від перших людей, які жили на землі, наш Заступник розглядає справи всіх наступних поколінь і закінчує тими, хто живе в теперішній час. Згадується кожне ім'я, справа кожного ретельно досліджується. Одні імена приймаються, інші – відкидаються. **Якщо хтось має непрощені гріхи, в яких він не розкався, то ім'я такої людини буде викреслене з Книги життя, а запис про її добрі діла буде витертий з Пам'ятної Книги Божої...**

Усі, котрі щиро розкалялися в гріхах і вірою прийняли Кров Христа як свою викупну жертву, мають проти свого імені в Небесних книгах помітку про прощення. Оскільки вони стали співниками праведності Христа, а їхні характери

відповідають вимогам Божого Закону, то їхні гріхи будуть викреслені, вони ж будуть визнані гідними вічного життя. [Ісаї 43:25; Об'явлення 3:5; Від Матвія 10:32, 33].³⁴

НАША УРОЧИСТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Наше правильне розуміння роботи слідчого суду вимагає від нас рішучих дій щодо нашого спасіння.

«Так само всі, хто бажає, щоб їхні імена залишилися в Книзі життя, повинні тепер, в ці дні випробування, яких вже не так багато залишилося, впокорювати свої душі перед Богом, жалкуючи про скоєний гріх та широко каючись. Необхідне глибоке, ретельне дослідження серця. Чимало тих, котрі називають себе християнами, повинні позбутися легковажності та несерйозності».³⁵

Нам необхідно зі страхом і трепетом звершувати своє спасіння. (До филип'ян 2:12).

«Коли завершиться слідчий суд, доля кожного буде вирішена або на життя, або на смерть. Час випробування закінчиться незадовго перед з'явленням Господа на хмарах небесних. Христос, чекаючи цього часу, говорить у Об'явленні: "Неправедний нехай надалі чинить неправедність, і нечестивий нехай ще опоганюється, а праведний нехай далі чинить праведність, і святий нехай ще освячується. Ось Я незабаром приходжу, і Моя нагорода зі Мною, щоб віддати кожному за його вчинками" (Об'явлення 22:11, 12)».³⁶

ВИСНОВОК

«Праведні та нечестиві продовжуватимуть жити на землі у своєму смертному стані; люди будуть сіяти і будувати, їсти й пити, зовсім не здогадуючись про те, що в Небесній Святині вже схвалене остаточне, безповоротне рішення... Тихо, непомітно, як злодій, котрий скрадається вночі, настане вирішальна година, коли визначиться доля кожної людини, і винні будуть назавжди позбавлені запропонованої їм милості.

"Тому пильнуйте... щоб коли несподівано прийде, не знайшов вас сплячими» (Від Марка 13:35, 36). Яким небезпечним є становище тих, хто, втомившись від очікування, починають захоплюватися світськими розвагами. У той час, коли ділова людина буде зайнята гонитвою за наживою, любителі розваг задовольнятимуть свої примхи, а донька моди впорядковуватиме своє вбрання, – тієї години Суддя усього світу винесе вирок: "Ти зважений на вазі й виявився надто легким" (Даниїла 5:27)».³⁷

Тільки після того, як Бог знищить автора гріха, Бо-

жий народ зможе вважати себе вільним від тягаря гріха. **Саме зараз час для того, щоб упокоритися, глибоко дослідити свої серця і щиро молитися про те, щоб були стерті наші гріхи, а не наші імена з Книги життя. Амінь.**

Посилання:

1. Маранафа. – С.93.
2. Вибрані вісті. – Кн.1. – С.270.
3. Дивовижна Божя благодать. – С.161.
4. Велика боротьба. – С.2 [видання 1888 року].
5. Віра, якою я живу. – С.75.
6. Патріархи і пророки. – С.63.
7. Євангелізм. – С.221.
8. Віра, якою я живу. – С.202.
9. Патріархи і пророки. – С.343.
10. Хаскелл С.М. Хрест та його тінь. – С.176, 178.
11. Там саме. – С.129, 130.
12. Там саме. – С.179.
13. Там саме. – С.56.
14. Свідчення для церкви. – Т.4. – С.157.
15. Відображаючи Христа. – С.46.
16. Дивовижна Божя благодать. – С.69.
17. Поради щодо їжі та харчування. – С.269.
18. Поради щодо здоров'я. – С.219.
19. Патріархи і пророки. – С.397, 403.
20. Ранні твори. – С.259, 260.
21. Бажання віків. – С.709.
22. Патріархи і пророки. – С.353.
23. Там саме. – С.355.
24. Там саме.
25. Там саме.
26. Велика боротьба. – С.421.
27. Там саме.
28. Там саме. – С.480.
29. Там саме. – С.486.
30. Там саме. – С.480, 481.
31. Там саме. – С.486.
32. Там саме. – С.482.
33. Там саме. – С.486, 487.
34. Там саме. – С.483.
35. Там саме. – С.490.
36. Там саме.
37. Там саме. – С.491.

ЧАСИ ВІДРОДЖЕННЯ

А.К. САС – АВСТРАЛІЯ

Святе Письмо ясно вчить нас, що «*все має свій час, і кожна справа під небом має свою пору*» (Еклезіаста 3:1). Так само і «відродження» має свій час, коли воно повинне здійснитися.

Слово «відродження» використовувалося на сході, коли говорилося про дощ, який падав на землю перед останнім збиранням врожаю. Він також був відомий як «Пізній дощ».

«На сході ранній дощ буває під час сівби, він необхідний для того, щоб насіння проросло. Під дією цілющої вологи із землі з'являється ніжний паросток. Пізній дощ, який буває наприкінці літа, наливає зерно та готує його до жнив. Бог, використовуючи ці явища природи, символічно зображує роботу Святого Духа».¹

Пророк Захарія у Старому Заповіті згадував не лише про Пізній дощ, а й про те, що Божому народові необхідно молитися і просити його злиття в належний час.

«Просіть у Господа своєчасного, пізнього дощу весною. Господь засяє блискавкою і пошле вам сильну зливу, – кожній рослині в полі» (Захарії 10:1).

У Новому Заповіті апостол Петро також згадував про «відродження», коли звернувся з проповіддю до багатьох народів, які зібралися в день П'ятидесятниці, тоді вони були наділені великою силою з Неба. Святий Дух був рясною мірою злитий на них. Досвід, який вони пережили, називався «Ранній дощ».

«Як Ранній дощ був посланий при злитті Святого Духа на початку проповіді Євангелії, для того щоб зійшло дорогоцінне насіння, так і

Пізній дощ буде злитий при закінченні цієї роботи, щоб достигло жниво».²

Коли апостол Петро говорив про «часи відродження», то ясно дав зрозуміти, що перед виконанням цієї події необхідно зробити деякі важливі кроки, які описані в читаннях цього Тижня молитов, і засновані на біблійному вірші: «*Тож покайтеся і наверніться, аби були стерті ваші гріхи, щоб від обличчя Господнього прийшли часи відродження, щоби послав наперед призначеного вам Ісуса Христа*» (Дії 3:19, 20, сучасний переклад).

Ми маємо тут п'ять важливих пунктів:

- 1) покаяння;
- 2) навернення;
- 3) стирання гріхів;
- 4) часи відродження;
- 5) Прихід Ісуса.

ПОКАЯННЯ

Справжнє покаяння призведе до того, що людина визнає свій гріх і сповідає його. «У Божому Слові наведено приклади справжнього покаяння і смирення. Біблія говорить про людей, котрі сповідували свій гріх, не намагаючись вибачити чи виправдати його. Апостол Павло не приховував свого гріха. Він виставляє його в самому найнепривабливішому світлі, не намагаючись зменшити своєї провини».³ Апостол Іван пише: «Коли скажемо, що не маємо гріха, то самих себе обманюємо, і немає в нас правди. Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності» (1 Івана 1:8, 9). Це чудова обітниця: якщо ми визнаємо свої гріхи, то будемо прощені й очищені.

НАВЕРНЕННЯ

Після покаяння і сповідання гріхів Господь закликає нас до навернення. Навернення – це розворот на 180° у нашому житті, це зміна напрямку руху у протилежний бік. Господь запрошує нас відвернутися від світу і повернутися до Нього добровільно, а не примусово:

«І все ж, – говорить Господь, – хоч тепер наверніться до Мене всім вашим серцем у пості, плачі та в риданні. Роздирайте свої серця, а не ваш одяг, – поверніться до Господа, вашого Бога, адже Він щедрий і сповнений любові, довготерпеливий та вельми милостивий, і співчуває людському горю» (Йоїла 2:12, 13).

«У нашому характері, у наших звичках і заняттях відбудуться помітні зміни».⁴

Це не просто невелике покращення нашого духовного життя, це абсолютна переміна.

«Покаяння не можна вважати справжнім, якщо за ним не слідує виправлення. Коли ж грішник повернув узятє в заставу, повернув украдене, визнав гріхи, почав любити Бога та ближніх, він може бути упевненим у тому, що перейшов від смерті в життя».⁵

СТИРАННЯ ГРІХІВ

Як ми вже бачили протягом цього Тижня молитов, лише ті гріхи, в котрих люди зізналися та які відкинули, можуть бути стерті або видалені з Книги життя. Стирання гріхів має відбутися до того, як ми отримаємо «відродження» – «Пізній дощ».

«Велика справа Євангелії не завершиться з меншим проявом Божої сили, ніж на початку. Пророцтва, які виконалися при злитті Раннього дощу на початку проповіді Євангелії, повинні знову виконатися при злитті Пізнього дощу під час її завершення. Це є «часи відродження», на які чекав Петро, кажучи: «Тож покайтеся і наверніться, аби були стерті ваші гріхи, щоб від обличчя Господнього прийшли часи відродження, щоби послав наперед призначеного вам Ісуса Христа» (Дії 3:19, 20, сучасний переклад)».⁶

ПРИГОТУВАННЯ ДО ПІЗНЬОГО ДОЩУ

Коли в день П'ятидесятниці був злитий Ранній дощ, більшість учнів зібралися в одному місці, у горниці. Що вони робили там упродовж десяти днів? Біблія оповідає нам:

«Усі вони з жінками, з Марією, матір'ю Ісуса, та Його братами перебували однодушно в молитві [й благанні]» (Дії 1:14).

«Ці дні приготування були для них днями глибокого дослідження серця. Усвідомлюючи свою духовну потребу, учні благали Господа про святе помазання, яке зробило б їх здатними трудитися задля спасіння людських душ. Вони просили благословення не лише для себе. Вони розуміли, що на них лежить відповідальність за спасіння душ».⁷

Виконання цього описано в книзі Дії 2:1-4.

«Обітниця Святого Духа не обмежується однією епохою чи одним народом. Христос запевнив, що Божественний вплив Його Духа перебуватиме з Його послідовниками до кінця. Від дня П'ятидесятниці і до теперішнього часу Утішитель посилається до всіх, хто цілковито віддав себе на служіння Господеві».⁸

Незважаючи на те, що Святий Дух дається нам сьогодні певною мірою, щоб навчати нас і наставляти на всяку істину, обіцяний Пізній дощ необхідний для завершення Божої роботи, для завершення проголошення вічної Євангелії. І ця обітниця буде виконана:

«Після цього відбудеться таке, що Я зіллю Мого Духа на всіх людей, – і почнуть пророкувати ваші сини і ваші дочки, – вашим старшим за віком людям снитимуться сні, а ваші юнаки бачитимуть видіння. І навіть на слуг і на слугинь у ті дні Я зіллю Мого Духа» (Йоїла 3:1, 2).

Коли ми читаємо слово «після» у книзі Йоїла, ми розуміємо, що в останні дні повинна бути звершена певна робота, перш ніж Святий Дух буде даний нам найбільшою мірою. У попередніх віршах 2 розділу книги Йоїла пророк чітко говорить про роботу, яку слід виконати перед злиттям Пізнього дощу:

що під час Пізнього дощу вони зміняться. Становище таких людей безнадійне, і про це ми читаємо в наступних свідоцтвах:

«Я бачила, що багато братів нехтують таким необхідним приготуванням і очікують на час "відродження" та "Пізнього дощу", який нібито сам підготує їх до того, щоб встояти в день Господній і жити перед Його обличчям. Я була вражена, коли побачила скільки людей під час скорботи залишилися без притулку! Вони знехтували необхідним приготуванням і тому не могли отримати відродження, яке повинні мати ті, хто житиме перед обличчям Святого Бога... Я бачила, що відродження було недоступним для тих, хто не здобув перемоги над усіма спокусами, над гордістю, себелюбством, любов'ю до світу, над усяким недобрим словом і вчинком».⁹

«Ті, котрі відкладають своє приготування до дня Господнього, не зможуть зробити цього під час скорботи чи коли-небудь пізніше. Становище таких буде безнадійним».¹⁰

«День у день нам потрібно шукати просвітлення від Божого Духа, щоб Він зробив необхідні перетворення в нашій душі та характері. О, скільки ж часу змарновано на надмірну увагу до дрібниць. Покайтеся і наверніться, щоб ваші гріхи були стерті, коли придуть часи відродження від Господнього обличчя».¹¹

«Сьогодні ви повинні очистити свою посудину, щоб вона була готова до Небесної роси, готова до злиття Пізнього дощу; бо Пізній дощ прийде, і благословення Боже наповнить кожну душу, яка очищена від усяко-

го осквернення. Наша справа сьогодні – віддати свої душі Христові, щоб ми могли бути готовими до часів відродження від Господа – готовими до хрещення Святим Духом».¹²

ПІЗНІЙ ДОЩ БУДЕ ЗЛИТИЙ

«Перш ніж останні Божі суди відвідають нашу землю, в народі Божому відбудеться таке відродження правдивої побожності, якого не було з часів апостолів. На Божих дітей буде злитий Його Дух і сила».¹³

«У міру того як члени тіла Христового наближаються до періоду свого останнього конфлікту, "часу скорботи Якова", вони зростуть у Христі та приймуть Його Дух рясною мірою. Коли Третя звістка переросте на Гучний клич, і велика сила та слава супроводжуватимуть заключну роботу, вірний Божий народ візьме участь у цій славі. Це Пізній дощ, який оживляє і зміцнює їх, щоб вони могли пережити час скорботи. Їхні обличчя сятимуть славою того світла, яке супроводжує Третього Ангела».¹⁴

«Також і ви, діти Сіону, радійте і веселіться у Господі, Богові вашому, тому що Він посилає вам ранній дощ у міру, – Він даватиме вам дощі, – дощ ранній і пізній, як і раніше» (Йоїла 2:23).

«І буде останніми днями, – каже Бог, – Я виллю від Духа Мого на всяке тіло, і будуть пророкувати ваші сини і ваші дочки, а ваші юнаки видіння побачать, і вашим старцям будуть снитися сни. І в ті дні виллю від Духа Мого на Моїх рабів і на Моїх рабинь, і будуть пророкувати» (Дії 2:17, 18).

«Коли настав час скорботи, ми сповнилися Святим Духом і з ще більшою силою сповістили про суботу».¹⁵

«Зберіть людей, освятить громаду, покличте старших за віком людей, зберіть дітей і навіть грудних немовлят, – нехай вийде наречений зі своєї кімнати і наречена зі своєї світлиці. Поміж притвором і жертвником нехай плачуть Господні служителі-священики, волаючи: Пожалій, Господи, Твій народ і не віддавай на поталу Твоєї спадщини, аби над нею не глумились народи. Для чого мають говорити між людьми: Де їхній Бог? Тоді Господь обов'язково запалає ревністю за Свій край, і пожаліє Свій народ» (Йоїла 2:16-18).

Ніхто не отримає «відродження» або «Пізнього дощу», якщо його гріхи не будуть стерті або видалені. Однак, як не сумно це визнавати, але багато хто очікує отримати це велике благословення, перебуваючи у своєму гріховному стані, без покаяння та навернення, сподіваючись,

«Початок часу скорботи, згаданий тут, стосується не часу, коли почнуть зливатися кари, а короткого періоду, котрий буде безпосередньо перед їхнім злиттям, коли Христос ще буде у Святині. У цей час, коли робота спасіння буде завершена, землю спіткає лихо, і народи розлютують, проте їхній гнів буде стриманий, для того щоб він не завадив роботі Третього Ангела. Тоді ж відбудеться злиття "Пізнього дощу" або відродження від обличчя Господа, щоб посилити гучний голос Третього Ангела і підготувати святих до часу злиття семи кар».¹⁶

«Божий народ виконав свою роботу. Він прийняв "Пізній дощ" – "від обличчя Господнього прийшли часи відродження" – і приготувався до випробування, що чекає на нього. Ангели на Небі поспішають. Ангел, котрий повернувся із землі, звіщає, що його справа закінчена; світ був підданий останньому випробуванню, і всі, котрі виявилися вірними Божественним повелінням, отримали «печать Живого Бога». Після цього Ісус припиняє Своє посередницьке служіння в Небесній Святині».¹⁷

КОЛЕКТИВНИЙ ДОСВІД

Вивчаючи Святе Письмо, яке містить чудові обітниці Бога щодо дарування нам Святого Духа повною мірою, ми повинні розуміти, що під час Раннього дощу сила Святого Духа була дана колективно тим, хто «були однодушно разом». Під час Пізнього дощу досвід Божого народу повинен бути таким самим. Біблійний вірш у книзі Захарії говорить:

«Просіть у Господа своєчасно, пізнього дощу весною. Господь

засяє блискавкою і пошле вам сильну зливу, – кожній рослині в полі» (Захарії 10:1).

Багато разів ми читали цей біблійний вірш і робили сильний наголос на слова: «Просіть у Господа своєчасно, пізнього дощу», і забували останню частину вірша, в якій сказано, що Господь зіллє дощ «кожній рослині в полі». Ці останні слова вказують на те, що кожен, хто знаходиться в полі (у церкві), яке на той час має бути очищеною церквою, отримає Пізній дощ. Тих, хто нехтував підготовкою до благословення Пізнього дощу, не буде серед них. Вони будуть видалені з Останку Божого народу сильним просіюванням. Слово Натхнення говорить про це дуже чітко:

«Бог просіває Свій народ. Він бажає мати чисту та святую церкву. Ми не можемо читати серця людей, але Господь дає нам засоби утримувати церкву в чистоті».¹⁸

«Деякі з них були просіяні та зійшли з дороги. Безтурботні й байдужі, котрі не приєдналися до тих, хто заради перемоги і спасіння готовий був пройти крізь болісну боротьбу і наполегливо та невідступно волати до Бога, зазнали краху. Вони так і залишилися в темряві, але їхні місця відразу ж зайняли інші люди, котрі прийняли Істину і приєдналися до лав Божого народу».¹⁹

ПРИХІД ІСУСА

«Бо для всіх людей з'явилася спасаюча Божа благодать; вона навчає нас, щоб відреклися безбожності й світських пожадань, жили чесно, праведно і побожно в теперішньому віці, очікуючи блаженної надії і появи слави великого Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа» (До Тита 2:11-13).

«Коли характер Спасителя буде досконало відтворений у Його народі, тоді Він прийде, щоб забрати Своїх. Кожен християнин має привілей не тільки очікувати, а й прискорювати Прихід нашого Господа».²⁰

«І тоді з'явиться ознака Сина Людського на небі, й загослосять усі племена землі, й побачать Сина Людського, Який іде на хмарах небесних з великою силою і славою; і з гучною сурмою Він пошле Своїх ангелів, і зберуть Його вибраних з чотирьох вітрів, з одного кінця неба до другого» (Від Матвія 24:30, 31).

«Коли прийде Син Людський у Своїй славі й усі ангели з Ним, тоді сяде на престолі Своєї слави; і зберуться перед Ним усі народи, і відділить їх одне від одного, як пастух відділяє овець від козлів; і поставить овець праворуч, а козлів – ліворуч. Тоді Цар скаже тим, які праворуч: Прийдіть, благословенні Мого Отця, успадкуйте Царство, приготоване вам від створення світу!» (Від Матвія 25:31-34).

ВИСНОВОК

Читаючи про досвід перших учнів на початку християнської ери, коли вони отримали Ранній дощ, ми бачимо, що ті, котрі були у горниці, отримали хрещення Святим Духом колективно. Інші члени церкви отримали його пізніше, індивідуально.

Чи може це відбутися і в наш час? Про Пізній дощ говориться, і ми молилися про нього дуже часто, як про подію, яка відбудеться у майбутньому. Коли це здійсниться? Чи винен Господь у тому, що злиття цього великого благословення затримується? Біблія говорить нам: «Отже, якщо ви, будучи злими, вмієте добрі дари давати вашим дітям,

то наскільки більше Небесний Отець дасть Святого Духа тим, які в Нього просять?» (Від Луки 11:13).

За кілька тижнів представники Божої церкви останку зберуться разом. Чи зіллється Святий Дух на делегатів під час сесії Генеральної Конференції у 2025 році? Чи зможе тоді виконатися чудова обітниця Пізнього дощу? Дорогі брати, готуймося до цього великого благословення. Господь допоможе всім, хто має це бажання бути хрещеним Святим Духом. Дух Пророцтва радить нам:

«Божі ангели спостерігають за розвитком вашого характеру та зважають моральну цінність. Час випробування майже закінчився, а ви не готові. О, якби це слово застереження запалило ваші душі! Готуйтеся, готуйтеся!».²¹

Як один із ваших співробітників я хочу звернутися із закликом до всіх, хто поїде як делегат на сесію Генеральної Конференції у 2025 році: «Будь ласка, вирушайте на Конференцію чистими, вільними від усіх упереджених ідей, ретельно підготуйтеся і примиріться з Богом і людьми, майте непорочну совість і будьте готові до хрещення Святим Духом». Хто знає, чи здійсниться така очікувана обітниця? А всі ми, брати та сестри, котрі не є делегатами, повинні досліджувати своє життя, сповідувати свої гріхи та провини перед Богом та один перед одним і просити прощення, щоб наші гріхи були стерті, і щиро молитися за успіх Конференції, щоб Господь відвідав Своїх слуг дощем великих благословень. Дух Пророцтва радить нам:

«Нехай християни припинять усі чвари та непорозуміння і віддадуть себе Богові задля спасіння тих, хто гине. Нехай вони з вірою просять благословення – і воно прийде. Злиття Святого Духа за часів апостолів було "Раннім дощем", і якими ж славними були його наслідки! Але "Пізній дощ" буде набагато ряснішим».²²

«Ви повинні віддати себе Богові сьогодні, щоб звільнитися від себелюбства, заздрощів, ревнощів, лукавих підозр, розбратів – усього того, що ганьбить Його. Ви повинні очистити посудину вашої душі сьогодні, щоб підготувати її для Небесної роси та злиття Пізнього дощу, бо Пізній дощ прийде, і Боже благословення наповнить кожную душу, очищену від усього нечистого. У цьому й полягає сьогоднішня наша задача: віддати наші душі

Христові, щоб ми могли приготуватися до часів відродження від обличчя Господнього – бути готовими для хрещення Святим Духом».²³
Амінь!

Посилання:

1. Свідоща для проповідників. – С.506.
2. Велика боротьба. – С.611.
3. Дорога до Христа. – С.41.
4. Там саме. – С.57.
5. Там саме. – С.59.
6. Велика боротьба. – С.611, 612. [Видання 1888 року]. [Слова в дужках взяті з оригіналу].
7. Дії апостолів. – С.37.
8. Там саме. – С.49.
9. Ранні твори. – С.71.
10. Велика боротьба. – С.620.
11. Ви приймете силу. – С.319.
12. Рев'ю енд Геральд, 22 березня 1892 року.
13. Велика боротьба. – С.464.
14. Рев'ю енд Геральд, 27 травня 1862 року.
15. Ранні твори. – С.33.
16. Там саме. – С.85, 86.
17. Велика боротьба. – С.613.
18. Свідоща для церкви. – Т.1. – С.99.
19. Ранні твори. – С.271.
20. Маранафа. – С.112.
21. Свідоща для церкви. – Т.2. – С.401.
22. Бажання віків. – С.827.
23. Дивовижна Божа благодать. – С.205.

СУБОТА, 14 ГРУДНЯ 2024 РОКУ

Прихід Ісуса Христа

МАРСЕЛО ПОНСЕ – НІМЕЧЧИНА

«**О**чікуючи блаженної надії і появи слави великого Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа» (До Тита 2:13).

«Однією з найурочистіших і найславніших істин, відкритих у Біблії, є Істина про Другий прихід Христа, який довершить велику справу викуплення. Для мандруючого Божого народу, який так довго перебував "у країні смертної тіні", обітниця про Другий прихід Того, Хто є "воскресіння і життя", Хто приведе додому Своїх вигнаних дітей, є радісною надією,

а наука про Другий прихід Христа – основною темою Святого Письма».¹

Мені було 11 років, коли разом із сім'єю я вперше відвідав зібрання нашої церкви. Там я вперше почув дивовижну звістку про Прихід Ісуса Христа на землю; і великі події, описані в пророцтвах, які виконалися точно і в передбачений ними час, є доказом того, що ми зможемо побачити цю подію в найближчому майбутньому.

ЙОГО ОБІТНИЦЯ

Незадовго до того як Ісус востаннє пішов у Гетсиманію

помолитися, Він сказав Своїм учням, що залишає їх, тому що Його земна місія добігає кінця, і Він повернеться туди, куди вони поки що не можуть піти з Ним. Побачивши природну реакцію учнів, – смуток і, можливо, відчуття, що їх покинули, Ісус сказав їм: «Хай не тривожиться ваше серце» (Від Івана 14:1). Ці слова дали їм надію, і, подібно до них, Ісус бажає дати кожній віруючій людині впевненість у тому, що Він розуміє всі обставини життя і що Він має все необхідне для того, щоб душа могла знайти спокій. Потім Він сказав їм: «В домі

та приготую вам місце, то Я знову прийду і візьму вас до Себе, щоби де Я, там і ви були» (Від Івана 14:3). Слова «знову прийду» – були тим бальзамом, якого потребували учні в той момент. Вони ще не знали, яке випробування на них чекає, але з того часу ця обітниця мала стати центром їхньої уваги та мотивації, щоб йти проповідувати Його повернення і прагнути зробити Ісуса Христа відомим усякому народові, поколінню, племені й народності.

ЙОГО ВОЗНЕСІННЯ І ПОВЕРНЕННЯ

Через сорок днів після Свого воскресіння Ісус привів Своїх учнів на Оливну гору, розташовану недалеко від Вітанії, що поблизу Єрусалиму, де Він був зневажений і потім засуджений на смерть. Це був момент прощання та можливість дати останні настанови цій групі чоловіків та жінок, які уособлюють ту загублену вівцю, яку було знайдено. Слова Ісуса не були докором за їхні недоліки чи помилки, це були слова глибокої ніжності та співчуття.

«Піднявши руки для благословення, немов запевняючи апостолів в опіці й захисті, Він став повільно віддалятися від них, підхоплений силою, потужнішою за земне тяжіння. Коли Ісус піднімався і вражені учні, не відводячи поглядів, спостерігали за Його вознесінням, хмара слави сховала Його від їхніх очей. У той час як хмарна колісниця ангелів прийняла Його, до них долинули слова: "І ось Я з вами по всі дні аж до кінця віку!" І тоді ж вони почули радісний спів ангельського хору».²

У цей момент два могутні ангели в людській подобі, зі співчуттям та любов'ю до уч-

нів, котрі дивилися на небо, підійшли до них і запитали: «Галилейські мужи, чого стоїте і вдивляєтеся в небо? Цей Ісус, Який вознісся від вас на небо, прийде так само, як оце ви бачили, коли Він відходив на небо!» (Дії 1:11). Це була та сама звістка надії, яку Ісус сповістив їм задовго до цього: «Коли прийде Син Людський у Своїй славі й усі ангели з Ним, тоді сяде на престолі Своєї слави» (Від Матвія 25:31). Це було те саме одкровення, яке Іван отримав на острові Патмос: «Ось Він іде з хмарами! І побачить Його кожне око, і ті, хто Його проколов; і голоситимуть за Ним усі племена землі. Так, амінь!» (Об'явлення 1:7). Ангели запевнили їх, що Той Самий Ісус, Котрого вони бачили, як Він возносився на небо, прийде знову так само, як і вознісся. Він насправді прийде на хмарах, і кожне око побачить Його.

ОЗНАКИ ЙОГО ПРИХОДУ

Учні прагнули дізнатися більше про час кінця світу, це повинно цікавити і нас. Вони прийшли до Ісуса, щоб запитати: «Скажи нам, коли це буде і яка ознака Твого приходу та кінця віку?» (Від Матвія 24:3).

У місцях, де технології є більш розвиненими та подорожі здійснюються за допомогою сучасних засобів пересування, ми уважно стежимо за сигналами, які подає супутниковий навігатор або пристрій GPS, про відстань до пункту призначення або про можливі зміни у вибраному маршруті. У цьому нам допомагають і дороговкази. Біблійні пророцтва подібні до GPS-навігатора, який вчасно підказує нам, де ми знаходимося, щоб ми могли підготуватися і безпечно дістатися до місця призначення.

Мого Отця багато осель. А якби не так, то Я сказав би вам, оскільки йду приготувати вам місце» (Від Івана 14:2).

Ці оселі є домом, а дім – це місце, де ми всі зазвичай знаходимо безпеку, мир та щастя. Ця обітниця має стати великим натхненням для кожного з нас. Ми досягнемо дому, де «вовк та ягня настигнуться разом, а лев, як і віл, [разом] будуть їсти соломку» (Ісаї 65:25). Цей дім буде далекий від усього, що сьогодні викликає в нас смуток і невпевненість, де Бог «обітре кожну сльозу з їхніх очей, і більше не буде смерті, ні страждань, ні голосіння, ні болю, – вже більше не буде, тому що перше минулося» (Об'явлення 21:4).

Однак наступна обітниця була такою ж величною, як і попередня: «І коли піду

ОБМАН

«У відповідь Ісус сказав їм: *Стережіться, щоби хтось вас не ввів у оману, бо багато хто прийде під Моїм Ім'ям, кажучи: Я – Христос! – і багатьох зведуть*» (Від Матвія 24:4, 5). Чому Христос представив це як першу ознаку кінця? Відповідь дає апостол Петро: *«Будьте тверезі, пильнуйте. Ваш ворог – диявол – ходить і ричить, мов лев, шукаючи, кого б поглинути»* (1 Петра 5:8). Дорогі брати і сестри, сатана також знає біблійні пророцтва і розуміє, що Прихід Христа покладе край його царству терору. Тому з великою хитрістю і підступністю, подібно до лева, який спостерігає за жертвою, перш ніж напасти на неї, він впроваджує псевдовчення, змішані з частиною істини, щоб змусити віруючих потрапити в його пастки. Поширення ісламу, буддизму, агностицизму та інших філософських течій по всьому світу спотворило уявлення людей про характер єдиного істинного Бога, Творця неба і землі, і віддалило їх від єдиного істинного джерела знань – Біблії.

Наша єдина безпека полягає у вивченні Святого Письма з молитвою та посвяченням. Це єдине, що може захистити нас від оман. Якщо ми чинитимемо так, то, безперечно, зможемо сказати: *«[Звертайтеся] до Закону і до Свідчення [пророків]! Якщо вони не говоритимуть згідно з цим словом, то в них немає світла»* (Ісаї 8:20). Регулярно вивчаючи Святе Письмо, ми зможемо зберегти у своїй свідомості єдиний скарб, який допоможе нам стверджувати: «Так написано». Але є застереження: з розвитком технологій все частіше можна бачити, що

віруючі відмовляються читати звичайні паперові Біблії. З одного боку, нам стало простіше завжди носити із собою цілі бібліотеки, уроки, збірки гімнів тощо у наших електронних пристроях. Однак з іншого боку, щойно надходить якесь повідомлення або щось відволікає нас, ми кидаємо вивчення, і наш розум швидко переключається на інші речі, які часто не мають нічого спільного з цим моментом. У такий спосіб сатані неодноразово вдавалося легко відволікти віруючих від вивчення Істини.

ВІЙНИ, ГОЛОД, ПОШЕСТІ, ЗЕМЛЕТРУСИ

Ісус застерігав Своїх учнів: *«Ви почуете про війни і про чутки воєнні. Глядіть, не жахайтеся, бо має [так] статися; але це ще не кінець. Бо повстане народ проти народу, і царство [підє] на царство, і буде голод, [і пошесті], і землетруси в [різних] місцях»* (Від Матвія 24:6, 7). Останніми роками ми стали свідками потрясінь, які переживають народи. У той час як усі прагнуть миру, по всьому світу спалахують масштабні війни, що забирають тисячі життів. Через війни і політичну нестабільність у багатьох країнах, тисячі біженців роз'їхалися у різних напрямках, створюючи справжню гуманітарну кризу, в якій панує біль і голод. Незважаючи на ці страхоття, мільйонні бюджети великих держав виділяються на закупівлю зброї та боєприпасів для продовження війн.

З іншого боку, тоді як в одних країнах існує надлишок їжі, і багато людей хворіють через фаст-фуд або нездорову їжу, яку вони вживають, і щодня тисячі тон продуктів потрапляють на смітник, то

в інших країнах тисячі людей помирають від голоду. Важко змиритися з цим у XXI столітті з огляду на всі технологічні досягнення, а також легкість та швидкість транспортування речей. Є місця, де люди помирають від хвороб, викликаних відсутністю питної води чи слабкістю через відсутність їжі. Природні катастрофи, що сталися протягом останніх десятиліть, також належать до ознак, про які говорив Ісус. Посухи знищують життя в деяких регіонах планети, повені, спричинені екстремальними та аномальними дощами, торнадо та урагани залишають після себе руйнування та тисячі жертв. Протягом останніх років в різних місцях відбуваються сильні землетруси, які не тільки посилюються за потужністю, а й залишають після себе все більшу кількість жертв.

«Як же часто чуємо повідомлення про землетруси й урагани, пожежі і повені, що супроводжуються великими людськими жертвами та матеріальними збитками? Звичайно, ці стихійні лиха відбуваються внаслідок дій хаотичних, некерованих, непідвладних людському контролю сил природи, але в усьому цьому потрібно зауважувати Божий намір. Це – засоби, за допомогою яких Він намагається пробудити в людях усвідомлення грізної небезпеки».³ Учені та філософи, які шукають пояснень і способи, щоб запобігти цим подіям, дійшли висновку, що все є наслідком зміни клімату і що саме це є причиною такої реакції природи. І знову людські теорії відволікають людей від справжньої причини цих подій. Справді, природа страждає і змінюється через без-

Своїм учням, слугуватимуть їм орієнтиром для визначення часу? Так. Учні запитали: коли настане кінець віку? Ми не можемо визначити дату, ми можемо лише розтамувати ознаки та зрозуміти, що нашому світові та його жителям залишилося зовсім небагато часу. «Про той же день і годину не знає ніхто: ані небесні ангели, ані Син, а тільки один Отець» (Від Матвія 24:36).

ІСТОРІЯ ПОВТОРЮЄТЬСЯ

Ісус сказав, що останній час буде подібний до часу перед потопом. «Адже так, як було за днів Ноя, таким буде прихід Сина Людського. Бо так, як у ті дні перед потопом їли й пили, одружувалися і виходили заміж – аж до того дня, коли Ной увійшов у ковчег, і ніхто не знав, аж ось прийшов потоп і забрав усіх, – таким буде і прихід Сина Людського» (Від Матвія 24:37-39).

Їжа, питво чи одруження не є чимось забороненим. Огидними для Бога їх зробили ті крайнощі, до яких довела їх людина. Найпоширеніші сьогодні хвороби багато в чому зумовлені неправильними звичками в їжі та питві, малорухливим способом життя, а також вживанням та зловживанням шкідливих для здоров'я речовин. Тривалий вплив токсичних речовин, якими дихають жителі великих міст, вживання тютюну та наркотиків стали причиною не тільки багатьох хвороб, а й генетичних змін, що спричиняють дегенеративні або автоімунні захворювання. Історія про те, що відбулося в Содомі та Гоморрі, а також досвід, пережитий народом Ізраїлю в Шіттімі перед обітованою землею, – це застереження, записане для

того, щоб навчити нас, що чуттєвість і неконтрольовані пристрасті можуть призвести людину до скоєння перед Богом найогидніших і мерзенних вчинків, які ми тільки можемо собі уявити. «В усі віки зустрічаються люди, які розбиваються об скелі потурання чуттєвим насолодам. З наближенням кінця часу, коли Божий народ підійде до кордонів Небесного Ханаану, сатана, як і в давнину, подвоїть свої зусилля, щоб перешкодити йому увійти в цей чудовий край. Він розставляє тенета перед кожною душею. Тому пильнувати повинні не лише неосвічені й прості люди, – він готуватиме спокуси й для тих, котрі обіймають найвищі посади, здійснюючи святе служіння; якщо б тільки йому вдалося занапастити їхні душі, то вже через них він погубить багатьох. Сьогодні він використовує ті ж засоби, що й три тисячі років тому. Через світських друзів, зваблення жіночою красою, через пошуки задоволень і веселощів, через бенкети або келих вина він спокушує людей порушувати сьому Заповідь».⁴

НАБЛИЖЕННЯ ЙОГО ПРИХОДУ

«Перевагою кожного християнина є не тільки чекати, але й прискорювати Прихід нашого Господа Ісуса Христа (2 Петра 3:12). Якби кожний, хто сповідує Його Ім'я, приносив плід для Його слави, як швидко увесь світ був би засіяний насінням Євангелії! Як скоро дозрів би останній великий урожай, і Христос прийшов би зібрати дорогоцінне зерно!».⁵

Це наш привілей – говорити про благословенну надію на повернення Ісуса Христа.

божні дії людства, але ми не повинні ігнорувати той факт, що це також ті ознаки, про які говорив Ісус. Ми також не повинні ігнорувати наслідки, які спіткають тих, хто зруйнував землю. «І розлютувалися народи – та прийшов Твій гнів, і [настав] час прийняти суд мертвим і дати нагороду Твоїм рабам: пророкам, святим і тим, хто боїться Твого Імені, малим і великим, і знищити тих, хто нищить землю» (Об'явлення 11:18). Велика справа творіння знищується, а винних у цьому буде покарано.

Чи є ці події тими ознаками, котрі, як сказав Ісус

Єдина мета часу випробування, який ми маємо сьогодні, полягає в тому, щоб ми використовували його для освячення та приготування до великого дня Приходу Христа.

Ми також маємо привілей здійснювати ту саму роботу реформації, яку звершував Іван Хреститель, щоб підготувати дорогу до Першого приходу Господа. «Необхідно увесь час порушувати велику тему реформи та пробуджувати суспільну свідомість. Проголошення вісті повинно супроводжуватися помірністю у всьому, щоб відвернути Божих дітей від ідолопоклонства, обжерливості, надмірності в одязі та інших речах».⁶

Саме зараз настав час змінити своє життя, коли послух Божим заповідям показує, що ми дійсно любимо Його. Не можна гаяти часу. Ми повинні рішуче зачинити двері для всього, що не відповідає характеру тих людей, котрі готуються жити в Небесних оселях. Наші вчинки свідчитимуть, що «наше життя – на небесах, звідки й очікуємо Спасителя, Господа Ісуса Христа» (До филип'ян 3:20).

НАША ПІДГОТОВКА

«Не бариться Господь з обітницею, хоч [це] деякі вважають за зволікання, але є довготерпеливий до нас, не бажаючи, аби хтось загинув, [а] щоб усі прийшли до каяття» (2 Петра 3:9). Єдина мета часу випробування, який ми маємо сьогодні, полягає в тому, щоб ми використовували його для освячення та приготування до великого дня

Приходу Христа. Кожен день, що минає, – це ще один день у зворотному відліку до кінця. Якщо Ісус ще не повернувся, то тільки тому, що Він дає нам час, щоб ми всі могли пройти через справжнє покаяння і пережити щире і глибоке навернення у своєму житті.

Ви були викуплені дорогоцінною Кров'ю Христа як непорочного й чистого Агнця (1 Петра 1:18, 19), щоб досягти тих осель, про які написано: «Чого око не бачило й вухо не чуло і що на серце людині не приходило, – те приготував Бог тим, які люблять Його!» (1 до коринтян 2:9). Не дозволяйте спокусам, які пропонують нам цей світ, його святим і традиціям, непотрібній моді та прикрасам, нездоровій їжі або напоям, любові до грошей і земних благ відокремити нас від дорогоцінної звістки про Прихід Господа і про те, що саме зараз час готуватися!

ВИСНОВОК

Тільки Божа благодать може допомогти нам підготуватися до Його Приходу. Тільки дія Святого Духа може переконати нас у заклику до покаяння і навернення. Нехай нашою щоденною молитвою буде: «Нехай прийде Царство Твоє». Нехай благословенна надія буде подібна до смолоскипу, що висвітлює нашу подорож в цьому темному світі, сповненому зла і страж-

дань. Нехай нашим бажанням буде постійне прагнення до мети, до вшанування вищого покликання (До филип'ян 3:14), щоб щодня і в кожному вчинку відображати Ісуса. Нехай чиста та незаплямована релігія (Якова 1:27) буде наслідком перебування Христа в нас.

«Коли характер Христа досконало відтвориться в Його народі, Він прийде, щоб назвати їх Своїми».⁷ Маранафа, Господь вже скоро прийде! Він проголошує: «Так, незабаром приходжу! Амінь! [Так], прийди, Господи Ісусе!» (Об'явлення 22:20). Амінь.

Посилання:

1. Велика боротьба. – С.299.
2. Бажання віків. – С.830, 831.
3. Пророки і царі. – С.277.
4. Патріархи і пророки. – С.457, 458.
5. Наочні уроки Христа. – С.69.
6. Свідчення для церкви. – Т.3. – С.62.
7. Наочні уроки Христа. – С.69.

Царство слави

РОМУЛО БОРЖЕС – БРАЗИЛІЯ

Завершуючи цей Тиждень молитов, ми ніби завершуємо подорож, повну таємниць та одкровенень. Святе Письмо як наш компас спрямовувало нас від одного одкровення до іншого. Опіраючись на вірші з *Дії* 3:19 і 20, ми досліджували такі важливі теми, як покаяння, навернення, стирання гріхів, часи відродження та Прихід Ісуса. Тепер, на цьому останньому зібранні, ми заглибимося в тему: «Царство слави».

Це Царство не є звичайним, обмеженим земними кордонами чи людським часом; це вічна реальність, така ж величезна і вражаюча, як сам Всесвіт, заснований на непохитній справедливості нашого Господа Ісуса Христа. Подібно до маяка, що витримує випробування часом і бурями, це Царство описане

в *Даніїла* 2:44: «І за днів тих царів Небесний Бог створить царство, яке не зруйнується повіки. Це царство жодному іншому народові не дістанеться. Воно розтрощить і знищить усі інші царства, а саме стоятиме вічно».

Тому я запрошую вас разом дослідити вічні обітниці про це славетне Царство.

ЦАРСТВО БЛАГОДАТІ І ЦАРСТВО СЛАВИ

Святе Письмо описує прояв Божого Царства у двох різних фазах:

- 1) Царство благодаті;
- 2) Царство слави.

Слава не може існувати без попереднього прояву благодаті, тому, щоб потрапити до Царства слави, необхідно спочатку взяти участь у Царстві благодаті.

Коли Ісус розпочав Своє служіння в Галілеї, Він про-

голосив прохід Божого Царства такими словами: «Сповнився час, і наблизилося Царство Боже. Покайтеся і віруйте в Євангелію!» (Від Марка 1:14, 15).

«Коли Ісус подорожував по Галілеї, навчаючи і зціляючи, до Нього приходило багато людей із тутешніх міст і сіл... Ніколи ще світ не переживав чогось подібного. Небеса, здавалося, наблизилися до людей. Голодні й спрагли душі, котрі довго очікували визволення Ізраїлю, тепер насолоджувалися благодаттю милосердного Спасителя».¹

Царство благодаті, проголошене Ісусом, досягло своєї кульмінації на Голгофському хресті, де Він зайняв наше місце і помер як наш заступник, щоб викупити нас від осуду за гріх. Завдяки Його благодаті людство отримує

прощення гріхів, примирення з Богом та абсолютне спасіння. Як написано в Посланні до ефесян 2:8: «Адже ви спасенні благодаттю через віру, і це не від вас, це Божий дар».

Ісус також навчав про майбутній прихід Божого Царства під час Його Другого приходу. Серед Його різних повчань ми звернемо увагу на те, що Він говорить у зв'язку з цим у Євангелії Від Матвія 25:31-34:

«Коли прийде Син Людський у Своїй славі й усі ангели з Ним, тоді сяде на престолі Своєї слави; і зберуться перед Ним усі народи, і відділить їх одне від одного, як пастих відділяє овець від козлів; і поставить овець праворуч, а козлів – ліворуч. Тоді Цар скаже тим, які праворуч: Прийдіть, благословенні Мого Отця, успадкуйте Царство, приготоване вам від створення світу!».

«Як вістка про Перший прихід Христа сповіщала про Царство Його благодаті, так і вістка про Його Другий прихід сповіщає Царство Його слави. Друга вістка, як і перша, ґрунтується на пророцтвах».²

Слово «Царство» в тексті Євангелії від Матвія, коли йдеться про Царство слави, використовується Ісусом як опис того, що відбудеться в останні часи, коли Він установить Вселенське Боже Царство. Хоча ця подія й відбудеться в майбутньому, обіцянка про Прихід Господа є реальністю. Адже Він Сам сказав:

«Хай не тривожиться ваше серце: вірте в Бога і в Мене вірте. В домі Мого Отця багато осель. А якби не так, то Я сказав би вам, оскільки йду приготувати вам місце. І коли піду та приготую вам місце,

то Я знову прийду і візьму вас до Себе, щоби де Я, там і ви були» (Від Івана 14:1-3).

Ґрунтуючись на цих догогоцінних одкровеннях, християнин живе не тільки з упевненістю у викупленні зараз, але й з надією на остаточне викуплення в Царстві слави.

ПРОСЛАВЛЕННЯ ДОЗВОЛЯЄ ЛЮДЯМ ЖИТИ У ЦАРСТВІ СЛАВИ

Прославлення – це Боже-ствений дотик, який змінює людину, звільняючи від наслідків гріха і роблячи її безсмертною. Зверніть увагу на те, що написано в 1 до коринтян 15:51, 52:

«Ось кажу вам таємницю: не всі ми впокоїмося, але всі перемінимося, – раптово, миттєво, при останній сурмі; вона засурмить – і мертві воскреснуть нетлінними, а ми перемінимося».

Нинішнє тіло людини, віруючої в Христа, є непридатним для життя на Небесах, оскільки воно є смертним, деградуєчим і тендітним. Хоча віруюча людина має повноту Духа у своєму житті, її тіло все ще несе на собі відбиток смерті. Тому під звуки останньої сурми, яка лунатиме під час Другого приходу Христа, Христос подарує їм нове тіло.

Це нове тіло буде нетлінним, славетним, вільним від гріха та безсмертним, підготовленим до вічного життя. Фізичне тіло християнина буде перетворене на духовне тіло, здатне витримати Божу славу і готове до вознесіння.

Бог обдарує Божественним дотиком перетворення кожен викуплену людину, як воскреслих святих, так і віруючих, котрі не зазнали смерті. У книзі Велика боротьба чудово виражена ця думка:

«Він перемінить наше нікчемне тіло, на подобу Свого славного тіла. Смертне, тлінне тіло позбавлене привабливості та опоганене гріхом, стане ідеальним, красивим та безсмертним».³

Усі стануть досконалими! Це перетворення торкнеться структури людського тіла, але збереже особисту ідентичність кожної людини, що дозволить викупленим впізнавати одне одного.

«Під час воскресіння наша індивідуальність збережеться... Останні сліди прокляття і гріха, що залишилися, зникнуть, і вірні в Христі з'являться в "благоволінні Господа Бога нашого", відображаючи розумом, душею і тілом досконалий образ свого Спасителя».⁴

ХАРАКТЕРИСТИКА ЦАРСТВА СЛАВИ

Коли ми говоримо про Царство слави, ми думамо про Божий рай, Нову Землю і нове небо. Однак важливо визнати, що наша людська мова не здатна описати Небесну славу. Увесь словниковий запас не може достовірно описати Божий рай. На сторінці 675 книги «Велика боротьба» цей аспект підкреслюється:

«Людська мова неспроможна описати нагороду праведних. Це зможуть зробити лише ті, котрі побачать її. Жоден людський розум не може збагнути славу Божого раю».

Незважаючи на обмеженість людської мови, ми можемо черпати натхнення зі слів пророків і дозволити нашій уяві провадити нас до Божественного раю. У видіннях, описаних у книзі Об'явлення, апостола Іванові було дано благословення побачити Не-

престоли: *Ось творю все нове! І каже: Напиши, бо ці слова правдиві й вірні!».*

На підставі пророчого видіння Івана ми можемо виділити деякі характеристики Царства слави:

О Н О В Л Е Н А З Е М Л Я Т А Н Е Б Е С Н И Й Є Р У С А Л И М

Вираз «Нова Земля» має на увазі нове творіння. Планета, яку так глибоко вразив гріх, буде знищена, спалена полум'ям Божественного суду. Сатана, його ангели та всі безбожники будуть повністю знищені. Як говориться в Малахії 3:19:

«Адже надходить День, що палає, як піч. Тоді всі зарозумілі, та всі злочинці стануть соломою, – їх спалить той День, що надходить, – говорить Господь Саваот, – так що не залишиться від них ні кореня, ні галузки».

Після знищення автора гріха (сатани) та очищення планети слава Едему буде відновлена. Між творінням і Творцем пануватиме гармонія, а Новий Єрусалим стане столицею Нової Землі.

С Л А В А Н О В О Г О Є Р У С А Л И М У

Опис Нового Єрусалиму вражає нас своєю красою та величчю. Він сяятиме Божою славою і виблискуватиме, як коштовний камінь, наче яшма кришталевої. (Див. Об'явлення 21:10, 11).

О С Е Л Я Б О Г А С Е Р Е Д Л Ю Д С Т В А

Господь буде присутній зі своїм народом. Бог вирішить жити серед викуплених Ним людей, котрі вже відтепер є Його вічними дітьми. Вони вічно насолоджуватимуться Його дорогоцінною присутністю та Його світлом.

Христос, Котрий викупив їх, стоятиме поруч із ними. Спасенні матимуть привілей поклонитися Богові віч-на-віч протягом усієї вічності. Оселя Бога знаходитиметься посеред них, забезпечуючи близькі та люблячі стосунки між Єговою та викупленими.

«Божий народ має перевагу безпосередньо спілкуватися з Отцем і Сином. *"Тепер бачимо, як у дзеркалі, неясно"* (1 до коринтян 13:12). Ми бачимо Божий образ, відображений ніби в дзеркалі, в творінні природи, в Його стосунках з людьми; але тоді ми побачимо Його віч-на-віч, вже не як "у загадці"».⁵

Н Е Б У Д Е Н І П Е Ч А Л І , Н І С Л І З

Іван, пророк з острова Патмос, описав обстановку вічної радості та щастя у Божому раю:

«І Він обітре кожную сльозу з їхніх очей» (Об'явлення 21:4).

На Новій Землі Царство слави буде вічною оселею для викуплених, де більше не буде сліз, оскільки всі причини, що викликають смуток і плач, залишаться у минулому.

«Повернуться викуплені Господом, – прийдуть на Сіон з радісним співом, і вічна радість [вінчатиме] їхні голови. Радість і веселоці залишаться з ними, а журба і зітхання зчезнуть!» (Ісаї 35:10).

Н Е Б У Д Е Х В О Р О Б

На Новій Землі більше не буде хвороб. Не буде потреби у лікарнях, лікарях чи медичному лікуванні. Усі наслідки гріха будуть усунуті, і ніхто не скаже: «Я хворий!».

«І ніхто з мешканців не скаже: Я хворий! Людям, котрі живуть там, будуть прощені гріхи» (Ісаї 33:24).

бесну славу вічного Божого Царства. Він робить акцент на описі, представленому в книзі Об'явлення 21:1-5, де говориться:

«І я побачив нове небо і нову землю, оскільки перше небо і перша земля проминули, і моря вже не було. І я побачив святе місто, новий Єрусалим, що сходить з неба від Бога, приготований, немов наречена, прикрашена для свого чоловіка. І почув я гучний голос із престолу, що промовляв: Ось Божа оселя з людьми; і Він поселиться з ними, і вони будуть Його народом, і сам Бог буде з ними – їхній Бог; і Він обітре кожную сльозу з їхніх очей, і більше не буде смерті, ні страждань, ні голосіння, ні болю, – вже більше не буде, тому що перше минулося. І сказав Той, Хто сидить на

«Тоді прозріють очі сліпих і відкриються вуха глухих. У той час кульгавий підскочить, як олень, і язик німого піснею озветься, бо проб'ються води [навіть] в пустелі, і в степах – потоки!» (Ісаї 35:5, 6).

НЕ БУДЕ НІ СМЕРТІ, НІ ПОХОРОННИХ ПРОЦЕСІЙ

У земному житті смерть обриває багато щасливих історій. На Новій Землі не буде ні смерті, ні похоронних процесій, ні могил.

«Мій Владика Господь знищить смерть навіки, зітре слюзу з кожного обличчя. Він усуне ганьбу Свого народу з усієї землі. Це сказав Господь!» (Ісаї 25:8). І ті, котрі пройшли через смерть і були воскресені, проголошуватимуть: «Смерть поглинута перемогою» (1 до коринтян 15:54).

ЗРОСТАННЯ У ЦАРСТВІ СЛАВИ

На Новій Землі викуплені досліджуватимуть чудеса Божої любові і продовжуватимуть невпинно навчатися, щоб все більше й більше осягати творчу силу Бога.

«Там безсмертний розум захоплюватиметься чудесами творчої сили і таємницею любові Викупителя. Там не буде жорстокого й лукавого

ворога, котрий спокушував би людей забути про Бога. Там розвиватимуться всі здібності, зростатиме кожний хист і талант. Надбання знань не втомлюватиме мозок і виснажуватиме енергію. Там буде можливість для здійснення грандіозних задумів, досягнення найвищих цілей, реалізації найбагородніших прагнень; та все ж будуть з'являтися нові вершини для сходження, нові чудеса, які викликатимуть подив і захоплення, нові істини для пізнання, нові об'єкти дослідження, котрі потребуватимуть усіх сил розуму, душі й тіла.

Перед викупленим Божим народом відкриються усі скарби Всесвіту. Звільнені від кайданів смерті, вони, не відчуваючи втоми, літатимуть у далекі світи, які з глибоким сумом спостерігали за людським горем і радісним співом вітали навернення кожної душі. З невимовним захопленням діти землі пізнаватимуть мудрість безгрішних істот. Вони поділяться скарбами знань, набутими через осягнення Божої творчої сили впродовж багатьох віків. Незатмарений погляд спасених охопить усю славу творіння – сонця, зір і галак-

тик, які в установленому порядку обертаються навколо Божественного престолу. На всьому творінні – від найменшого до найбільшого – викарбуване ім'я Творця, і в усьому відкривається багатство Його сили.

Роки вічності принесуть спасенним багате та глибоке пізнання Бога й Христа. У міру збільшення пізнання зростатимуть любов, благоговіння і щастя. Чим глибше люди пізнаватимуть Бога, тим більше вони захоплюватимуться Його характером. Коли Ісус відкриє перед ними багатства викуплення та дивні здобутки у великій боротьбі з сатаною, серця спасених спалахнуть ще більшою любов'ю, і вони ще з більшим завзяттям торкнуться золотих струн арф; тисяча тисяч і десять тисяч десятків тисяч зіллються в єдиному могутньому співі похвального гімну».⁶

Гріх вже більше ніколи не загрожуватиме зростанню в Царстві слави, оскільки там не буде спокусника чи будь-якого ризику гріха. Та кожне дерево пізнання добра і зла не дасть можливості для спокуси. Всесвіт став свідком повстання сатани і побачив його наслідки.

Нам не буде дано іншого часу випробування, щоб підготуватися до життя на Небі. Це наша єдина і остання можливість – сформувати характер, придатний для майбутніх осель, які Господь приготував для всіх, хто дотримується Його Заповідей.

принизив Себе з любові до людини, – постійно викликати подив і захоплення жителів Всесвіту. Дивлячись на Викупителя, на вічну славу Отця, яка сяє на Його обличчі, а також на престол, утверджений навіки й віки, та знаючи, що Боже Царство не матиме кінця, – всі викуплені народи висловлять свої почуття в прекрасній пісні: "...Достойний, достойний Агнець, що був заколений, і примири нас з Богом Своєю дорогоцінною Кров'ю!"».⁷

ВИСНОВОК

Після знайомства з Царством слави та його незрівнянними чудесами виникають серйозні запитання: хто матиме привілей насолоджуватися красою цього Царства? хто стане його спадкоємцями?

У світлі Божественних одкровень ми знаходимо відповіді: ті, котрі приймають Царство благодаті і живуть у ньому, стануть підданими Царства слави. Це ті, котрі подолають труднощі світу, плоті та лукавого.

«Переможець успадкує все, і Я буду його Богом, а він буде Мені сином» (Об'явлення 21:7).

Вони особисто спілкувалися з Ісусом Христом, Спасителем та Господом свого життя. Вони були перетворені Його благодаттю під час спасіння.

Дорогі брати, сестри та друзі, ми живемо в останні моменти історії цього світу. Незабаром ми станемо свідками приходу Царства слави і матимемо привілей насолоджуватися його вічними радощами. Тому ми «повинні сьогодні якнайкраще використовувати можливості. Нам не буде дано іншого часу випробування, щоб підготу-

ватися до життя на Небі. Це наша єдина і остання можливість – сформуванати характер, придатний для майбутніх осель, які Господь приготував для всіх, хто дотримується Його Заповідей».⁸

Я щиро бажаю, щоб усі ми були переможцями. Ми не можемо ризикувати втратити своє спасіння. Нехай Бог допоможе і благословить нас, щоб ми з вами могли разом бути у Царстві слави Небесного раю. Амінь!

Посилання:

1. *Бажання віків.* – С.232.
2. *Там саме.* – С.234.
3. *Велика боротьба.* – С.645.
4. *Віра, якою я живу.* – С.185.
5. *Велика боротьба.* – С.676, 677.
6. *Там саме.* – С.677, 678.
7. *Там саме.* – С.651, 652.
8. *Події останніх днів.* – С.236, 237.

Божественна справедливість була встановлена, і всі у безмежному володінні Бога проголошуватимуть:

«Праведні й правдиві дороги Твої, Царю народів!» (Об'явлення 15:3).

Насправді залишиться лише спогад про боротьбу між добром та злом. Хоча земні страждання, біль і спокуси закінчилися, Божий народ завжди буде чітко і усвідомлено розуміти, якою ціною було здобуте їхнє спасіння. Христос і надалі носитиме на Своєму тілі сліди викуплення. Протягом нескінченних віків вічності ці сліди свідчатимуть про безмежну любов Бога і незмірну жертву Ісуса заради нашого викуплення.

«Те, що Творець усіх світів, Вершитель долі всіх людей відмовився від Своєї слави та

Дивіться нас:

www.sdarm.org

www.sdarm.com.ua

[sdarm ua](https://www.youtube.com/channel/UCsdarmua)

[sdarm ua music](https://www.youtube.com/channel/UCsdarmuamusic)

[Рух Реформації](https://www.youtube.com/channel/UCsdarmua_reformation)

[sdarm](https://www.instagram.com/sdarm)

[sdarm_vegfood](https://www.instagram.com/sdarm_vegfood)

+38 (097) 935 42 02

+38 (096) 891 84 26

**Молодіжний форум
Української Унії
Духовний центр
3–6 січня 2024 року**

м. Чернівці
вул. Головна 283^A

+380977356725 *Філіп Іван*

ВІСНИК Реформації

Офіційне видання Церкви Адвентистів
Сьомого Дня Реформаційного Руху
Української Унії

Адреса: 58018 Україна м. Чернівці,
вул. Головна 283А
Тел. +38 (097) 935 42 02
+38 (096) 891 84 26

E-mail: sdarm_lo@gmail.com

Інтернет: www.sdarm.com.ua

Звістка для розповсюдження

Барбара Монтроуз
Переклад Галина Розвер

У цьому світі зла чи всі змогли
Рано почути Ангельські слова,
Що закликають всіх до Господа прийти,
Покаятися в молоді літа?
Звістка Євангельська важлива і мудра,
Без схвалення її душа мертва.

Якщо ж всім серцем прийняти її,
Вона безмежну радість принесе,
Адже це правда, сказана на наші дні.
Вона нам, смертним, промінь світла подає.
Хто сприйме Боже Слово глибоко,
Той зможе гріх свій залишити легко.

Хай кожен з нас до глибини душі
Сприйме цей голос Господа Христа,
Що кличе гріх відкинути мерщій
Й вершити долю з чистого листа,
Прийняти серцем Істину просту,
Довірити життя Спасителю Христу.

Спостерігаючи Христа – Вічну Скалу,
Того, Хто заступається за нас,
Ми бачимо: віддав Він Кров святу,
Ніколи в світі Він не зрадить нас!
Всім пропонує життя вічне Він.
Нема в Ісусі навіть тіні перемін!

Цей світ вже скоро згине; смерть, біда
Відійдуть геть як спадок сатани,
Побачать люди ясно: як шкода!
Щось тут не так, о, помилялись ми...
Яке велике буде прагнення тоді
Хоча б на мить вернуть минулі дні.

Тому тепер серед скорбот війни,
Бурь і хвороб, і голоду, й біди
Ти до Ісуса ближче підійди,
Стань вірним Його Слову назавжди!
Про силу Пізнього дощу благай,
Служити щиро Богу поспішай.

Бо Божа правда – то є Дух, життя,
Панує в серці і приносить плід.
Веде нас всіх Спаситель в майбуття,
Іди Його дорогою слід в слід!
Він незабаром вже за вірними прийде
І всім в заслугу нагороди принесе.

Але наразі Божу Істину святу,
Яку плекати ми повинні всі,
Висміюють і зневажають тут
Насмішники, всі діти сатани.
Коли ж ніхто з них і гадати не буде,
Наш Цар царів у славі всієї Своїй прийде!

Тепер останній шанс покаятись в гріхах,
Тепер останній шанс «дозріти» на Його полях!
Достигли вже жнива на всіх полях Землі,
Трудитися ж для Господа повинні ми усі.
Хто попечатаний, закінчить труд –
Й до Бога тисячі іще придуть!

Дивись на Господа, перебувай у Нім,
Тоді підіймешся над лихом всім світським:
Розбратами, корупцією та всім злим.
Нам благодать Його дарує мир, спокій.
Прийди і ти, працюймо для Всевишнього
І вірить будемо в Ім'я Його, в життя Його!